

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΔ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19 — ΤΗΛ. 27.689 | 1-15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957 | ΑΡΙΘ. 17-18

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ Ο Β^{ΟΣ}

Στήλας ἡμιθραύστους θέτουν συνήθως ἐπὶ τῶν τάφων πρὸς συμβολισμὸν τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων προσδοκιῶν. Καθ' ὅσον πλήρης ἐναλλασσομένων ἀντιθέσεων διέρχεται ὁ χρόνος τῆς ἐπιγείου ζωῆς μας. Τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος, τὰ ὕψη καὶ τὰ βάθη συνθέτουν τὴν ἀπειρόμορφον ποικιλίαν τῆς. Καὶ ὅπως λέγει ὁ Γρηγόριος Νύσσης, «τῇ γεύσει τῶν γλυκῶν συγκατεμίχθη αἰεὶ τὰ τῶν πικραινόντων τὴν αἴσθησιν».

*

Οὕτω τὴν θλίψιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν λαοῦ διὰ τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου διεδέχθη ἡ ἄφατος χαρὰ διὰ τὴν ἀνάδειξιν ὡς νέου Προκαθημένου ἡμῶν τοῦ ἀπὸ Πατρῶν Θεοκλήτου.

Ἐπενθήσαμεν δι' ἐκεῖνον. Ἀγαλλόμεθα καὶ σκιρτῶμεν καὶ λαμπαδουχοῦμεθα διὰ τὴν διαδοχὴν. Καθ' ὅσον ὁ χῶρος, τὸν ὁποῖον ὁ αἰείμνηστος ἐκάλυπτεν, ὄχι μόνον δὲν ἀπέμεινε κενός, ἀλλ' «ἐγένοντο πάντα πρὸς οἰκοδομήν». Καὶ νέα Αὐγὴ χρηστοτάτων ἐλπίδων καὶ προσδοκιῶν διαγράφεται εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν μας ὄριζοντα, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἀποφασιστικὴ ψῆφος τῆς Ἱεραρχίας, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ψηφοφορίας, ἀνέδειξε τὸν νέον ἡμῶν πνευματικὸν Ἡγέτην, βραβεύουσα τὴν ἀρετὴν του.

*

Σεμνὴ καὶ ἀθόρυβος ὑπῆρξεν ἡ μέχρι σήμερον Ἐκκλησιαστικὴ του δρασίς. Θεοφιλῆς ἡ Ποιμαντορία του. Καὶ νικηφόρα τὰ Χριστιανικά του παλαίσματα, ὅπουδήποτε καὶ ἂν διηκόνησεν. Διότι τὸν περικοσμεῖ εὐκрасία νοῦ, καὶ σύνεσις πολὺ καὶ συμμετρία σκέψεως καὶ βουλήσεως. Καὶ ταῦτοχρόνως ζῆλος ἀκρατος καὶ ἀκαμπτος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του. Καθ' ὅσον κρίνει πάντοτε μετὰ θετικότητος. Καὶ προκρίνει ἀπὸ τὰ ἄνευ βάσεως ὕψη τὰ πράγματα, ποὺ αἴρονται πρὸς τὰ ὕψη. Διότι τὸ ἄσκοπον κυνήγημα πυγολαμπίδων εἰς τὰ σκότη ἀνήκει εἰς τοὺς ποιητάς. Καὶ γνωρίζει, ὅτι σταθεραὶ μὲν πρέπει νὰ παραμένουν αἱ ἀρχαί. Καὶ ἀμετά-

θετα τὰ ιδεώδη. Ἄλλ' ὅτι πρακτικὸν εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνός μας. Καὶ ὅτι μεγάλοι ὠνομάσθησαν εἰς τὸν κόσμον μας, ὄχι ἀπλῶς οἱ συλλαβόντες—ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν πνοὴν μεγαλοφυΐας, μίαν ιδέαν—ἀλλὰ οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐφαρμόζουν τὴν Ἰδέαν.

*

Καὶ τὴν θετικότητα αὐτὴν ἐνεργείας καὶ δράσεως ἐπέδειξεν ἀριδῆλως καθ' ὅλην τὴν μέχρι σήμερον Ἐκκλησιαστικὴν του πολιτείαν καὶ δρασίαν. Καὶ χάρις εἰς αὐτὴν καὶ τὸν ἔνθεον ζῆλόν του ἀνωκοδομήθη ἐκ θεμελιῶν τὸ μέγα Σπήλαιον, ποὺ εἶχε μεταβληθῆ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ποιμαντορίας του ὡς Μητροπολίτου Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, εἰς τέφραν καὶ σποδόν. Καὶ χάρις εἰς αὐτὴν ἐπίσης καὶ τὴν ἀκοίμητον δραστηριότητά του, θὰ κοσμῇ μετ' ὀλίγον τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον, ὁ Ἀποστολικὸς καὶ περικαλλῆς ναὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ποὺ θὰ παραμείνη κτῆμα τοῦ Ἔθνους εἰς αἰῶνας...

*

Τοιοῦτος, ἐν ἀμυρᾷ σκιαγραφῆσει, ὁ νέος Προκαθημένος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, τὸν ὁποῖον «ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἠγειρεν ἐπ' αὐτῆς», ἵνα ὡς φάρος καταναγάζων κατευθύνῃ τὴν θεότευκτον τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας ὁλκάδα, κατὰ τοὺς ἀληθῶς κρισίμους καὶ δυσχειμέρους αὐτοὺς καιροὺς μας.

Ἄς εὐχηθῶμεν ἀπὸ ψυχῆς, Πολλὰ νὰ εἶναι τὰ ἔτη του, ἵνα δυναθῇ νὰ ὀργανώσῃ καὶ ἀνασυντάξῃ πάσας τὰς ἠθικὰς τῆς δυνάμεις καὶ ἀποβῇ αὐτὴ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον δημιουργικὴ καὶ ἀποδοτικὴ εἰς ὅλα γενικῶς τὰ ἐδάφη τῆς μεγάλης τῆς πνευματικῆς δικαιοδοσίας. Πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἐπ' εὐτυχία τοῦ Ἔθνους ἡμῶν. Καθ' ὅσον μετὰ τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας συνεδέθη ἀρρηκτως τὸ Ἔθνος ἐν τῇ μακραίῳ Ἱστορίᾳ. Καὶ ἀποτελεῖ «στύλον καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» καὶ τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν, ὅτι θὰ συνεχισθῇ—συνεχῶς ἀνιούσα—ἡ πανένδοξος πνευματικὴ του πορεία ἐντὸς τῆς Ἱστορικῆς ζωῆς.

ΘΕΟΔ. Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΟΥ

α'.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ(*)

«Περὶ καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Θεοκλήτου».

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 7ης Αὐγούστου 1957 ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Νόμου 671/1943 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ,

Ἄ πε φ α σ ί σ α μ ε ν καὶ διατάσσομεν.

Τὸν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κανονικῶς καὶ νομίμως ἐκλεγέντα πρὸς πλήρωσιν τοῦ χηρεύοντος Ὁρόνου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸν ἀπὸ Πατρῶν Μητροπολίτην Κύριον Θεόκλητον, καθιστώμεν καὶ ἀναγνωρίζομεν κανονικὸν καὶ νόμιμον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, καὶ παραγγέλλομεν ἀπάσας τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἡμῶν Ἀρχάς, ὅπως ἀναγνωρίζωσιν αὐτὸν καὶ ἀπονέμωσιν αὐτῷ τὰς τῷ ἀξιώματι αὐτοῦ προσήκουσας τιμὰς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κερκίρα τῇ 7ῃ Αὐγούστου 1957

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργός
ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

β'.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 911(**)

Ἀριθ. { Πρωτ. 2025
Διεκπ. 772 } Ἀθῆνῃσι 7 Αὐγούστου 1957

Πρὸς τὸν ἱερόν Κλῆρον
καὶ τὸ Χριστεπάνυμον πλήρωμα
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐδλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι Χριστιανοὶ οἱ κατὰ τὴν Ἱεράν Ἀρχιε-

(*) «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως», Τεύχος Γ', ἀριθ. φύλλου 145 τῆς 8ης Αὐγούστου 1957.

(**) Ἀνεγνώσθη τῇ Κυριακῇ, 11ῃ Αὐγούστου 1957, κατὰ τὴν, περὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ παρόντος φύλλου, τελετὴν τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐν ἅπασιν τοῖς ἱ. ναοῖς τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν.

πισκοπὴν Ἀθηνῶν, χάρις εἴη ἡμῖν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ τὴν ἄπειρον αὐτοῦ φιλανθρωπίαν ἐνανθρωπήσας πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, καθίδρυσε τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πιστῶν μεταδόσεως τῆς σωτηρίας διὰ τῆς διδασκαλίας, τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ τῆς καθοδηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν Ποιμένων Αὐτῆς. Τούτους δὲ καὶ συνεχιστὰς ὄρισε τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ Αὐτοῦ ἔργου. «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς». «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἀθετῶν ἐμὲ, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με». «Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με». (Ἰωάν. κ', 21. Λουκ. ι', 16. Ματθ. ι', 40. Ἰωάν. ιγ', 20).

Ὡς ἡ Ἐκκλησία ἰδρύθη αἰώνιος, οὕτω καὶ τὸ ἔργον, ὅπερ οἱ Ἀπόστολοι ἀνέλαβον, ὑπῆρξεν αἰώνιον (Ματθ. κη', 26), μεταδιδόμενον διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Ἱερωσύνης εἰς τοὺς διαδόχους Αὐτῶν. Οὐδὲ δύναται, ἵνα νοηθῇ ἡ Ἐκκλησία ἄνευ αὐτῶν. «Χωρὶς τούτων Ἐκκλησία οὐ καλεῖται», ἔγραψεν ὁ Ἀποστολικὸς Πατὴρ Ἰγνατίος ὁ Θεοφόρος. Οὔτε σώζεται ὁ πιστός, ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας μένων, ἀλλ' οὔτε καὶ ὠφελεῖται μένων ἐν αὐτῇ, ἄνευ τῶν οἰκονόμων τῶν θείων Μυστηρίων, τῶν Ποιμένων Αὐτῆς καὶ Διδασκάλων. Τούτων δὲ προεξάρχει ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ ἐγκειρισμένος τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα. Πρόδηλος ἄρα καθίσταται ἡ ὑπερτάτη σημασία τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ἀναγκαιότης αὐτοῦ.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ μερίμνῃ καὶ στοργῇ Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου τῆς θεοσώστου Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνελθοῦσα ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τῇ 7ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ε. πῆφοις κανονικαῖς ἐξελέξατο καὶ κατέστησεν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν κ. Θεόκλητον, Ἀρχιερέα δεδοκιμασμένον καὶ ζηλωτὴν, δόκιμον κήρυκα τοῦ θείου λόγου καὶ ἱκανὴν πείραν κειτημένον πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιερατικῆς διακονίας, τελεσθέντος αὐθημερόν τοῦ Μεγάλου Μηνύματος.

Οὕτως οὖν ὁ Μακρυώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεόκλητος ἀνεδείχθη, τῇ Χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, γνήσιος, κανονικὸς καὶ νόμιμος Ποιμάρχης καὶ προστάτης πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ εὐλογεῖν καὶ ἁγιάζειν ἀρχιερατικῶς πάντας τοὺς χριστιανούς καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐπιτελεῖν, μετὰ

Ο ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Σεβάσμιμοι τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένες, ἔντιμοι τῆς Πολιτείας ἄρχοντες, τίμιον καὶ προσφιλὲς πρεσβυτέριον, εὐλογημένα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας,

Χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ψήφοις κανονικαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προτάσει τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπινεύσει τῆς Α.Μ. τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Παύλου, κληθέντες ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν ἐπὶ τὸν πρῶτον τοῦτον, ἀποστολικὸν ὁμοίως θρόνον τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρῶτον μὲν ἀναπέμπομεν ἐκ βάθους ψυχῆς αἶνον καὶ δοξολογίαν πρὸς τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον καὶ προσκυνούμενον μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν τῇ ἀπειρῶ

καὶ τῆς τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως κρίνειν τε καὶ ἀνακρίνειν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους.

Ταῦτα ἀγγέλλουσα ἅπασιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προιρέπεται καὶ ἐντέλλεται ἵνα, ὑποδεξάμενοι τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεόκλητον ὡς κανονικὸν καὶ νόμιμον Ὑμῶν Ἀρχιερέα, πείθῃσθε καὶ ὑπέικητε αὐτῷ προθύμως, κατὰ τὸ παράγγελμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς «πειθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσουσιν» (Ἐβρ. ιγ', 17), μνημονεύητε δὲ καὶ οἱ κληρικοὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς τελεταῖς καὶ δεήσῃ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀπονέμητε δ' αὐτῷ πάντες, ὡς πνευματικῶ ὑμῶν Πατρί, πᾶσαν τιμὴν.

Ἡ δὲ Χάρις τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τὸ ἀπειρον Αὐτοῦ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

- † Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Ἱεροθέος, Προεδρεύων
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἰωακείμ
- † Ὁ Δράμας Γεώργιος
- † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος
- † Ὁ Χίου Παντελεήμων
- † Ὁ Σύρου, Τήνου κ.λπ. Φιλάρετος
- † Ὁ Φλωρίνης Βασίλειος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανὸς
- † Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων
- † Ὁ Κασσανδρείας Καλλίνικος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Θέμελης.

Αὐτοῦ ἀγαθότητι καὶ συγκαταβάσει ἐπιβλέψαντα ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν καὶ ἀννηψάσαντα ἡμᾶς ἐπὶ οὕτως ὑψηλὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα, δεύτερον δὲ ὁμολογοῦμεν χάριτας πρὸς τὴν ἐκλέξασαν ἡμᾶς σεπτὴν Ἱεραρχίαν, ὡς καὶ τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαοφιλή Ἀνακτα διὰ τὴν κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν, ἐξαιτούμενοι πάντων τὴν συμπαραστάσιν καὶ ἐνίσχυσιν εἰς τὸ βαρύτερον ἔργον, ὅπερ ἐπωμιζόμεθα. Καὶ τέλος πλήρεις πατρικῆς στοργῆς στρέφομεν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν πρὸς τὸν Ἱερόν Κλῆρον καὶ σύμπαντα τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαόν, ἐπιδαφιλεύοντες τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἡμῶν καὶ ἐξαιτούμενοι τὰς προσευχὰς πάντων πρὸς εὐδόωσιν τοῦ προκειμένου ἡμῖν πολυσχιδοῦς καὶ δυσχεροῦς ἔργου τῆς πηδαλιουχίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Διότι ὄντως βαρὺ ὅσον καὶ ἱερὸν εἶναι τὸ ἔργον τοῦτο, ἀπαιτοῦν τὴν συναντίληψιν καὶ συνεργίαν πάντων, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἠγάλωσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ πάντες οἱ λαμπρόναι τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον Ἀθηνῶν ἀοίδιμοι προκάτοχοι ἡμῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ ἄρτι ἐκδημήσας πρὸς Κύριον ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος κυρὸς Δωρόθεος, μὴ προφθάσας δυστηχῶς νὰ μετουσιώσῃ εἰς ἔργα τὰ μεγαλόπνοα ἐκκλησιαστικὰ σχέδια αὐτοῦ. Ἄς εἶναι ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντων τῶν ἀοιδίμων προκατόχων ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπων, αἰωνία.

Τοῦ ἔργου λοιπὸν τούτου καταρχόμενοι διαβεβαιούμεν καὶ δημοσίᾳ, ὅτι θέλομεν ἀναλώσει καὶ ἡμεῖς πάσας τὰς δυνάμεις ἡμῶν ἐν τῇ ἱερᾷ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, τηρήσει δὲ ἅμα ἀπαραχάρακτον καὶ ἀναλλοίωτον τὴν ἀρχαιοπαράδοτον πίστιν ἡμῶν, οὐδὲν ἀφαιρούντες, οὐδὲν προστιθέντες, οὐδὲν μεταβάλλοντες. «Ἡ γὰρ πίστις ἡμῶν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἐκήρυξαν οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι, ἐκράτουναν αἱ ἱεραὶ Οἰκουμενικαὶ

Σύνοδοι, παρέδωκαν ἐκ διαδοχῆς οἱ μέγιστοι σοφοὶ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης καὶ ἐπέκρωσαν τὰ ἐκχυθέντα αἵματα τῶν ἁγίων Μαρτύρων. «Κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας», ἦν παρελάβομεν ἄδολοι παρὰ τηλικούτων ἀνδρῶν». (Ἐγκύκλιος τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν τοῦ 1848).

Ἄλλὰ τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει αὕτη διὰ τῆς μυστηριακῆς, διδακτικῆς, ποιμαντικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολυειδοῦς ἄλλης ἐνεργείας καὶ δράσεως. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἔχει ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην Ἱεροῦ Κλήρου κατὰ πάντα ἀξίου καὶ ἱκανοῦ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ δυσχερέστατον τοῦτο ἔργον. Ἄλλὰ δυστυχῶς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἀνύψωσις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ περιωπῆν. Διὰ τοῦτο, θεωροῦντες ὡς μέγα ἐκκλησιαστικοεθνικὸν θέμα τὸ τῆς ἀρετῆς μορφώσεως, τῆς ἱκανοποιητικῆς μισθοδοσίας καὶ συνταξιοδοτήσεως καὶ τῆς καθόλου ἐξυψώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Κλήρου, θὰ ἐργασθῶμεν πάσῃ δυνάμει διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐπίλυσιν αὐτοῦ, στηριζόμενοι εἰς τὸ ἐκδηλωθὲν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ εὐσεβεστάτου Ἄνακτος καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Διότι πιστεύομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀποκτήσεως ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένου, οικονομικῶς ἐξησφαλισμένου καὶ κοινωνικῶς ἐξυψωμένου Κλήρου ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἡ ἀνόρθωσις καὶ τῆς Κοινωνίας ἡ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνάπτυξις. Μὴ ἀπατώμεθα, ἡ ἐπιπολάζουσα κρίσις δὲν εἶναι κυρίως εἰπεῖν οικονομικὴ καὶ ὕλική, ἀλλὰ πρὸ πάντων πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ. Ἐὰν ἐκλονίσθησαν αἱ πνευματικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀξίαι, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἔχομεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ὅθεν εἶναι ἀπόλυτος καὶ ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς ἀνάγκη, ὅπως ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ ἡ Κυβέρνησις συνεργασθῶσι διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς μορφώσεως τοῦ Κλήρου καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτούμενων ἐκκλησιαστικῶν καὶ κρατικῶν πόρων πρὸς ἱκανοποιητικὴν μισθοδοσίαν καὶ συνταξιοδότησιν αὐτοῦ.

Πέραν τούτων ὅμως θέλουσιν ἀπασχολῆσαι ἡμᾶς καὶ πολλὰ ἄλλα φλέγοντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ὡς τὸ τῶν ξένων προπαγανδῶν, αἰτιwes ἀθεμίτως καὶ παρανόμως ἄσκοῦσι προσηλυτισμὸν, ἐκμεταλλεζόμενοι τὴν πενίαν ἢ τὴν ἀμάθειαν ἀφελῶν τιῶν Ὁρθοδόξων· τὸ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, οἵτινες διὰ τῶν ἀντικανονικῶν καὶ ἐκνόμων ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλοῦσι νὰ διασπᾶσιν τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐνότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ· ὁμοίως τὰ θέματα τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως, τῶν κατηχητικῶν σχολείων, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ὡς καὶ πάντα τὰ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ χαρακτῆρος θέματα, θέλουσιν ἀπασχολῆσαι ἡμᾶς.

Τέλος ἀποτίομεν φόρον τιμῆς καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν ἐνδόξως ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τοῦ θείου δώρου τῆς ἐλευθερίας του πεφιλημένον σφόδρα Ἑλληνικὸν Κυπριακὸν λαὸν καὶ δηλοῦμεν, ὅτι θὰ συνεχίσωμεν παρέχοντες αὐτῷ ἀμέριστον τὴν συμπαράστασιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς μέχρι τῆς ὀριστικῆς καὶ πλήρους ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ, ἐκτενῶς δεόμενοι τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ, ὅπως μὴ βραδύνη νὰ δωρήσῃ τὴν πολυπόθητον ἐλευθερίαν εἰς αὐτόν, ὡς καὶ εἰς πάντας τοὺς ὑπὸ ξενικὸν ζυγὸν τελοῦντας λαούς.

Καὶ νῦν, Παράκλητε Ἁγαθέ, ἐπίδε ἐξ ὕψους κατοικητηρίου Σου ἐπὶ τὴν ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αἰῶνας αἰῶνων διατήρησον αὐτήν· τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν σκέπε, φρουρεῖ, φύλαττε· τὸν κατὰ ξηρὰν, ἀέρα καὶ θάλασσαν φιλόχριστον στρατὸν ἡμῶν δόξη καὶ τιμῇ στεφάνωσον· τοὺς ἄρχοντας τοῦ ἔθνους ἡμῶν πρὸς τὰ ὀρθὰ καὶ σύμφορα τῇ Πατρίδι κατεύθυνον· τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους καὶ πάντας τοὺς ὑπὸ ζυγὸν λαοὺς ἐλευθέρωσον· τοὺς ἀπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπανσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἐνίσχυσον, ἵνα ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὲν καρδίᾳ δοξάζωμεν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ Α. ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ(*)

Παναγιώτατε και θεϊότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οἰκουμενικῆ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητῆ ἀδελφῆ ἡμῶν και συλλειτουργῆ Κύριε Ἀθηναγόρα, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασταζόμενοι ἐπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐπὶ τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και διὰ τοῦ ἀσπίλου και τιμίου Αὐτοῦ αἵματος θεμελιωθείσα και ἰδρυθεῖσα ἡ μία, ἀγία, καθολική και ἀποστολική Ἐκκλησία, καταδικῶσα τὴν ἀέννησον πορείαν τῶν αἰῶνων και ἐναντιῶν, ἔστηκεν ἐδραία και νικηφόρος πνευματικὴ δύναμις ἐν τοῖς ἀνθρώπινους πράγμασι, τοῖς μεταβαλλομένοις και ἀκαταπαύστως ἀπὸ τῆς ἀκμῆς εἰς τὴν παρακμὴν και τὴν δύσιν ὀδηγουμένοις.

Θεὸς γὰρ ὁ παντοδύναμος τῆς Ἐκκλησίας ὁ Δομήτωρ, Χριστὸς Κύριος ὁ θεμέλιος τῆς Ἐκκλησίας, Πνεῦμα τὸ Πανάγιον τὸ συγκροτοῦν τῆς Ἐκκλησίας τὸν Θεομῶν. Διὸ και πῦλαι Ἄδου οὐ κατίσχυσαν μέχρι τοῦ νῦν και οὐδέποτε τῆς Ἐκκλησίας κατισχύουσι, κατὰ τὴν ἀνευδῆ τοῦ Κυρίου ἐπαγγελίαν, ὅστις κατὰ τὸ θεόπνευστον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λόγιον, «ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας και διδασκάλους, πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσίους δ', 11-12).

Τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην μᾶς τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίας τίμιον μέλος ἀποτελοῦσης και τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προκαθήμενος αὐτῆς, βουλῆ τοῦ Θεοῦ, κατεστάθη, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν περιπτου τοῦ παρελθόντος ἐνιαυτοῦ, ὁ μεταστὰς εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μετὰ δέκα και ἕξ μόνον μηνῶν ἀρχιεπισκοπικὸν βίον, τοῦ Κυρίου τῆς ζωῆς και τοῦ θανάτου οὕτως τὰ κατὰ τὸν αἰδιδίμον τοῦτον Πρωθιεράρχην ὠκονομήσαντος.

Χρηθεύσαντος οὖν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ τῶν Ἀθηνῶν θρόνου, διὰ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Δωροθέου, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθοῦσα τῇ 7ῃ Ἀυγούστου τοῦ τρέχοντος ἔτους τούτου, κατὰ τὰ παρ' ἡμῶν κρατοῦντα ἐκκλησιαστικά θέσμιμα, ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, και τὸν φωτισμὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπικαλεσαμένη ἐξελέξατο ἡμᾶς, ἀπειρῶ τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν προνοία, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος και Πρόεδρον αὐτῆς, τελεσθεισῶν, ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν, ἀπασῶν τῶν κανονικῶν και νομίμων διατυπώσεων.

Εὐχαριστοῦντες τῇ παναγίᾳ και προσκνητῇ Ἱοιάδι, τῇ εὐδοκῆσῶσῃ, ἵνα ἀνέλθωμεν ἐπὶ τὸν περίπτουτον και ἀποστολικὸν τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν θρόνον ἀπὸ τὸν ὁμοίως ἀποστολικὸν θρόνον τῶν Πατρῶν, και τὸ εὐλογητὸν Αὐτῆς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας δοξάζοντες ὄνομα, κοινωνίαν κανονικὴν ἐπιποθοῦμεν ποιήσασθαι διὰ τοῦδε τοῦ εἰρηρικοῦ ἡμῶν γράμματος, εἰς τὸ γνωρίσαι τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι και τῇ περὶ Αὐτὴν Ἱερά τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν Συνόδῳ, τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος, και τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἡμῶν ἐπὶ τὴν κληρωθεῖσαν ἡμῖν ἀνωθεν Ἑπαρχίαν.

Προαγόμεθα πρὸς τοῦτοις διαβεβαιώσασθαι τὴν Ὑμετέραν ἀγάπην, ὅτι ἦν παρελάβομεν Ὁρθόδοξον πίστιν και παράδοσιν, ἀκεραίαν και ἀλώβητον διατηρήσωμεν, και ὑπερ αὐτῆς ἔτοιμοι ἐσμεν εἰς ἀγῶνας ἔλθειν πρὸς τὸ ὑπερασπίσασθαι αὐτῆς, και ἀνύστακτον μέριμναν καταβαλοῦμεν εἰς τὸ διατηρήσαι τὴν ἐνότητητα αὐτῆς και τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης μετὰ πασῶν τῶν ὁμοδόξων Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καλῶς εἰδότες ὅτι, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τῇ ἐνότητι και τῇ ἀδελφικῇ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν συνεργασία ἔνεστι δύναμις συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος και ἥττα πάσης ἐπιβουλῆς τῶν ἀοράτων και ὁρατῶν Αὐτῆς ἐχθρῶν.

Και ἄλλοτε, και δὴ και σήμερον, πολλοὶ οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἐπίβουλοι, εἰ και μάταιος αὐτῶν ὁ ἀνιερος ἀγών. Διὸ καθίσταται, εἴπερ ποτε και ἄλλοτε, ἀναγκαία ἡ φιλάδελφος συνεργασία τῶν Προκαθημένων αὐτῆς και ἀδιάλειπτος ἡ πρὸς ἀλλήλους κοινωνία, καθ' ὅσον και τὰ τοῦ κόσμου πράγματα πολλοὺς ἐγκρύπτουσι τοὺς κινδύνους και πολλὰς γεννώσι τὰς ἀνησυχίας. Ἐξεστι δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρθῆναι εἰς τὸ ὕψος τῶν δυσμενῶν τούτων περιστάσεων, και ὑψῶσαι τὴν φωνὴν αὐτῆς, εἰς τὸ παύσασθαι τὸν σάλον και τὴν συνοχὴν τῶν ἐθνῶν, ἐπικρατῆσαι δὲ τὴν εἰρήνην και τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ και ἐπομένως τὴν ἐπὶ γῆς δυνατὴν εὐτυχίαν και εὐημερίαν.

Τοιαύταις διαβεβαιώσεσι συνιστῶντες ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ και ταῖς προσευχαῖς Αὐτῆς ὑπερ εὐδοξίας τοῦ ἀνατεθέντος ἡμῖν ἐπιμόχθου ἔργου ἑαυτοὺς ἀνατιθέντες, ἀδελφικῶς δ' Αὐτὴν ἐν Χριστῷ ἀσπάζομενοι, διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς και ὅλωσ πρόθυμος

† Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος, Πρόεδρος.
Ἀθήνησι 16. Ἀυγούστου 1957.

* Ὁμοια Γράμματα ἀπεστάλησαν και πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς Ὁρθόδοξους Πατριάρχας και Προέδρους τῶν Ὁρθόδοξων Ἀυτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Χηρέυσαντος τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Δωροθέου, ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1957 Βασιλικὸν Διάταγμα ¹ «περὶ ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν», ἔχον ὡς ἐξῆς :

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, 12 καὶ 15 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 671/1943 «περὶ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Χηρέυσάσης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καλοῦμεν ἐκτάκτως τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τὴν 7ην Αὐγούστου 1957, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Κερκύρα τῇ 30 Ἰουλίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ Β

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργός

Α. ΓΕΡΩΚΟΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ διατάγματι συνῆλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 7ην τρ. μηνὸς καὶ περὶ ὥραν 9ην ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Ἀθηνῶν Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου πρὸς ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Εἰς τὸν Ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν εἶχον γίνεαι αἱ δέουσαι προετοιμασίαι ἐκ τῆς προτεραίας τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας, εἶχε δ' ὡσαύτως θυροκολληθῆ ἕξωθεν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ὁ κατάλογος τῶν ἐκλεκτῶρων, εἰς τὸν ὁποῖον περιλαμβάνοντο ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Σεβ. Μητροπολίται τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀνερχόμενοι εἰς ἐξήκοντα τρεῖς (63). Οὕτως εἰς τὸν ἐν λόγῳ κατάλογον ἀνεγράφησαν οἱ ἐξῆς Σεβ. Μητροπολίται, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὴν ἀρχιερωσύνην :

1) Κυθήρων Μελέτιος, 2) Μηθύμνης Κωνσταντῖνος, 3) Γυθείου καὶ Οἰτύλου Φιλῆμων, 4) Ἐλασσόνας Ἰακώβος, 5) Γόρ-

1. Φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ἀριθ. 134/30-7-57, Τεύχος Α'.

τωνος καὶ Μεγαλοπόλεως Εὐστάθιος, 6) Ἐάνθης Ἀντώνιος, 7) Κίτρους Βαρνάβας, 8) Δρυϊνουπόλεως κλπ. Χριστοφόρος, 9) Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός, 10) Παραμυθίας Δωρόθεος, 11) Λήμνου Διονύσιος, 12) Κεφαλληνίας Ἱερόθεος, 13) Ἱερισσοῦ κλπ. Κυπριανός, 14) Γρεβενῶν Φίλιππος, 15) Μαρωνείας Τιμόθεος, 16) Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Δαμασκηνός, 17) Ἀρτης Σεραφεῖμ, 18) Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἰακώβος, 19) Νευροκοπίου καὶ Ζιγνῶν Ἀγαθάγγελος, 20) Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Δημήτριος, 21) Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας Χριστοφόρος, 22) Ἀργολίδος Χρυσόστομος, 23) Σερβίων καὶ Κοζάνης Κωνσταντῖνος, 24) Ἐδέσσης καὶ Πέλλης Διονύσιος, 25) Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Πολύκαρπος, 26) Καρυστίας καὶ Σκύρου Ἀνανίας, 27) Θήρας Γεώργιος, 28) Τρίκκης καὶ Σταγῶν Δωρόθεος, 29) Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου Ἰωακείμ, 30) Κερκύρας καὶ Παξῶν Μεθόδιος, 31) Πάρου καὶ Νάξου Ἀμβρόσιος, 32) Θεσσαλιώτιδος Κύριλλος, 33) Μεσσηνίας Χρυσόστομος, 34) Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Δωρόθεος, 35) Κασσανδρείας Καλλίνικος, 36) Θεσσαλονίκης Παντελεήμων, 37) Φωκίδος Ἀθανάσιος, 38) Ἡλείας Γερμανός, 39) Καστορίας Νικηφόρος, 40) Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἰακώβος, 41) Κορινθίας Προκόπιος, 42) Ζακύνθου Χρυσόστομος, 43) Μαντινείας καὶ Κυνοῦρας Γερμανός, 44) Ἰωαννῶν Δημήτριος, 45) Σιδηροκάστρου Βασίλειος, 46) Φλωρίνης Βασίλειος, 47) Πατρῶν Θεόκλητος, 48) Σύρου κλπ. Φιλάρετος, 49) Χίου Παντελεήμων, 50) Χαλκίδος Γρηγόριος, 51) Δράμας Γεώργιος, 52) Ἀλεξανδρουπόλεως Ἰωακείμ, 53) Ἐλευθερουπόλεως Σωφρόνιος, 54) Σπάρτης Διονύσιος, 55) Αἰτωλίας καὶ Ἀχαρνανίας Ἱερόθεος, 56) Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Κωνσταντῖνος, 57) Σάμου Εἰρηναῖος, 58) Ὑδρας κλπ. Προκόπιος, 59) Διδυμοτείχου Ἰωακείμ, 60) Φθιώτιδος Ἀμβρόσιος, 61) Φιλίππων κλπ. Χρυσόστομος, 62) Βερροίας καὶ Ναούσης Ἀλέξανδρος, 63) Μυτιλήνης Ἰακώβος.

Ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ἐν ἰσχύει 671/1943 νόμου «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου καὶ τῶν δύο ἀρχαιότερων ἐκ τῶν παρόντων Σεβ. Μητροπολιτῶν Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσοστόμου. Χρῆν Γραμματέως ἐξετέλει ὁ νεώτερος κατὰ τὴν ἀρχιερωσύνην Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Μελέτιος.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας καὶ μετὰ τὴν καθιερωμένην προσευχὴν, ἐγένετο ἡ ἐκφώνησις τοῦ καταλόγου, ἐξ ἧς διεπιστώθη ὅτι ἐπὶ συνόλου 63 ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ καταλόγῳ ἦσαν παρόντες 58, ἀπουσιάζόντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, Σπάρτης κ. Διονυσίου, Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρονίου, Δράμας κ. Γεωργίου καὶ Παροναξίας κ. Ἀμβροσίου. Μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, διεξήχθη δ' αὕτη ἐν ἀπολύτῳ τάξει καὶ ἱεροπρεπείᾳ.

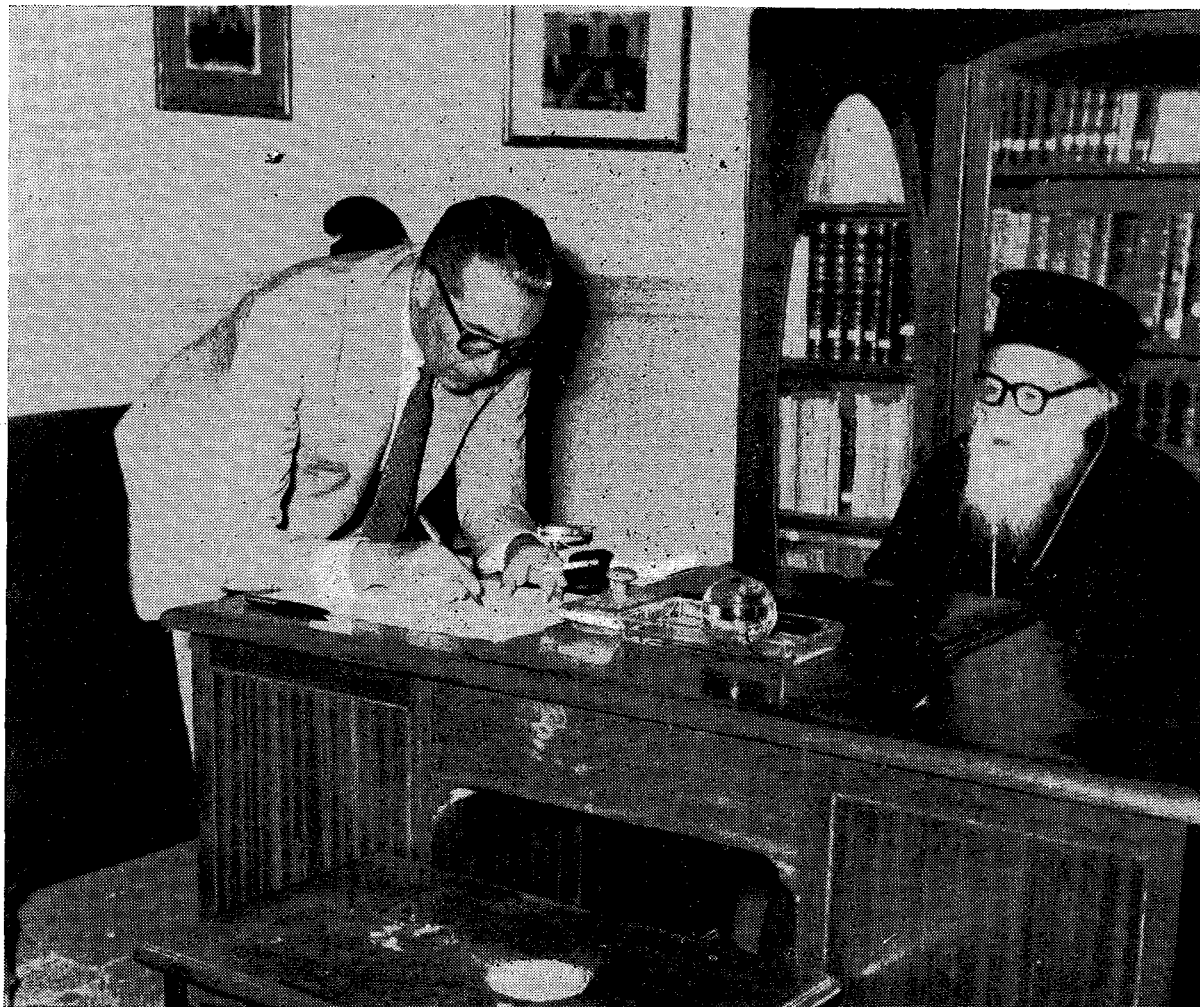
Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἀπεσφραγίσθη ἡ ψηφοδόχος καὶ ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων, αἵτινες κατενέμοντο ὡς ἐξῆς. Ἐπὶ συνόλου 58 ψηφισάντων ἔλαβον α) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Θεό-

κλητος 31 ψήφους, β) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος 14 ψήφους, γ) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων 10 ψήφους, δ) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός 2 ψήφους καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φλωρίνης κ. Βασίλειος 1 ψῆφον. Διαπιστωθείσης οὕτω τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ὑπὲρ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Θεοκλήτου ἐξελέγη οὗτος κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ σύνταξις τοῦ Πρακτικοῦ ἐκλογῆς, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου ὑπέβαλον τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν πρὸς τὸν ἐκλεγέντα νέον Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Σεβ. Τοποτηρητής, οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι καὶ ὁ παριστάμενος κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Εἶτα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνηγγέλθη εἰς τὸν ἀναμένοντα ἔξωθι τῆς πύλης τοῦ ἱ. Ναοῦ Ἀρχιγραμματεῖα τῆς Ἱ. Συν-

όδου καὶ διὰ τούτου εἰς τὰ κατακλύσαντα τὴν πλατεῖαν Μητροπόλεως πλήθη, ἐν ᾧ συγχρόνως ἡ εἶδησις τῆς ἐκλογῆς ἀνηγγέλλετο διὰ χαρμωσύνων κωδωνοκρουσιῶν. Μεθ' ὧν ἀνοιγείσων τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, εἰσῆλθον εἰς αὐτὸν τὰ ἀναμένοντα πλήθη καὶ ἐτελέσθη, κατὰ τὴν καθιερωμένην ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, τὸ Μέγα Μήνυμα, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου, ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος κατηυθύνθη ἐν πομπῇ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Μέγαρον, ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, ἔνθα ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ κατακλύσαντος τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν μέγαρον Κλήρου καὶ Λαοῦ.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου ἐπεκυρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὅπερ δημοσιεύθην εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως», ἀναδημοσιεύεται ἤδη εἰς ἄλλην

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεροκωστόπουλος ὑπογράφων τὸ Διάταγμα τῆς Συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου, παρουσία τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου.

Ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος τελῶν τὸ Μέγα Μήνυμα εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογήν.

σελίδα του παρόντος φύλλου. Ἡ ἐκλογή ἀνηγγέλθη ὡσαύτως εἰς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἁγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 911 Ἐγκυκλίου τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἥτις καὶ ἀνεγνώσθη τὴν Κυριακὴν, 14ην τρ. μηνός, εἰς τοὺς ἱ. Ναοὺς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ταύτην δημοσιεύομεν ὁλόκληρον ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος τεύχους.

Αὐθημερὸν ἡ Α. Μακαριότης ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος προέβη διὰ τοῦ Τύπου τῆς Πρωτευούσης εἰς τὰς ἀκολούθους λίαν χαρακτηριστικὰς δηλώσεις:

«Δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπω πρὸς τὸν οὕτως εὐδοκήσαντα ἐπ' ἐμὲ Πανάγαθον Θεόν, ἐξ οὗ πᾶν δώρημα τέλειον. Ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν σεπτὴν καὶ περὶσεμνον τῆς Ἐκκλησίας Ἱεραρχίαν, ἥτις διὰ τῆς ψήφου τῆς ἀνέδειξέ με Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν διὰ τὴν ἣν εἰτήρησεν ἄγρογον στάσιν κατὰ τὴν ἐκλογὴν, ὑπόσχομαι δὲ δι τὰ ἀναλώσω ἐμαυτὸν ἐργαζόμενος ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἁγιοτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἀποστέλλω τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς τὸν ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἐπευχόμενος πλουσίαν τὴν παρὰ Θεοῦ χάριν καὶ εὐλογίαν ἐπὶ πάντας, ὡς καὶ πᾶσαν προκοπὴν καὶ πρόδοον, ἀτομικὴν, οἰκογενειακὴν καὶ ἐθνικὴν, ἐν τῷ πλασιῶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν. Τέλος ἀπευθύνω μήνυμα ἀγάπης, συμπόνιας καὶ δλοψύχου συμπαραστάσεως πρὸς τὸν ἐνδόξως ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας Ἑλληνικὸν Κυπριακὸν Λαόν, ἀποφασισμένους νὰ συνεχίσω ψυχῇ τε καὶ σώματι τὸ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἔργον τῶν ἀειμνήστων προκατόχων μου Ἀρχιεπισκόπων Σπυρίδωνος καὶ Δωροθέου».

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ

Τῇ 11ῃ Αὐγούστου τρ. ἔτους, ἡμέρα Κυριακῆ, ἐτελέσθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ τῶν Ἀθηνῶν, τὴν 11ην π. μ. ὥραν, ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου. Ἡ τελετὴ ἐτελέσθη συμφώνως πρὸς τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν Ἱπουργείων Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὀργανισμῶν καὶ Ἐσωτερικῶν πρόγραμμα, ἔχον οὕτως:

Τὴν 11ην Αὐγούστου 1957, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. γενήσεται ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῶ ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίου Θεοκλήτου, παρισταμένων τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων Ἱεραρχῶν.

Θέλουσι παραστῆ ἐν τῷ Ναῶ: Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, τὰ Μέλη τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ Βουλευταί, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ὁ Ἐξάρχος

τοῦ Παναγίου Τάφου, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων Δογμάτων, ὁ πρῶτος Πρωθυπουργοί, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, οἱ Μεγαλόσταυροι τῶν Β. Ταγμάτων Σωτήρος Γεωργίου Α' καὶ Φοίνικος.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ἱπηρεσιῶν, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Οἱ Πρέσβεις καὶ οἱ Πρεσβευταί, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ἱπουργείων καὶ τῆς Βουλῆς, ὁ Νομάρχης, οἱ Δήμαρχοι Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῶν Ἱπουργείων καὶ τῆς Βουλῆς, οἱ Ἀνώτεροι Ταξίαρχοι τῶν Β. Ταγμάτων Σωτήρος, Γεωργίου Α' καὶ Φοίνικος, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετών, ὡς καὶ οἱ ἐπίτιμοι ἰσόβαθοι πρὸς τοὺς ὡς ἄνω Δημόσιοι λειτουργοί, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, αἱ Πολιτικά Ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελειῶν Στρατοῦ, Νυκτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Στρατοῦ, οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοι καὶ Ἀντιπτεράρχοι, ὁ Ἀντιστράτηγος Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, οἱ ἐν ἀποστρατεῖᾳ Ἀντιστράτηγοι, Ἀντιναύαρχοι καὶ Ἀντιπτεράρχοι (ἐν στολῇ), οἱ Ἱποστράτηγοι, Ἱπωναύαρχοι, Ἱποπτεράρχοι, οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, οἱ ἐν ἀποστρατεῖᾳ Ἱποστράτηγοι, Ἱπωναύαρχοι καὶ Ἱποπτεράρχοι (ἐν στολῇ), οἱ Ταξίαρχοι, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ, Χωροφυλακῆς, Λιμενικοῦ Σώματος, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Πυροσβεστικῆς Ἱπηρεσίας.

Ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ἱποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ἱποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Ἱποδιοικητὴς τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Ἀντιπροσωπεῖαι Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἐνώσεως Κύπρου καὶ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Γενικοῦ Ἐφόρου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Ἱατρικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου Ἐφετείων Ἀθηνῶν—Αἰγαίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν Ἐπιμελητηρίων, ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογοτεχνικῶν Σωματείων, οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Τριμελεῖς Ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐφεδρῶν ἐκ μονίμων καὶ τῶν ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν, Ἀντιπροσωπεῖαι τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀναπήρων πολέμου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Τριμελὴς Ἀντιπροσωπεῖαι τοῦ Σώματος τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-

ροῦ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α., Τριμελὴς Ἀντιπροσωπεία τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν Ἐπισημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν Ἐργατικῶν Ὀργανώσεων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως Βορείων Ἑλλήνων, οἱ Πρόεδροι τῶν Σωματείων παλαιῶν πολεμιστῶν, ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, Τριμελὴς Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐνώσεως Ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως 1941-1944, οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων καὶ τῶν Ὀργανώσεων Ἀλυτρώτων.

Οἱ κ. κ. Ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν, αἱ ἐν Ἑλλάδι Συμμαχικαὶ Ὀργανωτικαὶ Ἀποστολαί, αἱ Ἀποστολαὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θέλουσι κληθῆ, ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν τελετὴν.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλουσι προσέλθει εἰς τὸν Ναὸν τὴν 10.55', αἱ δὲ λοιπαὶ Ἀρχαὶ μέχρι τῆς 10.50'.

Π ε ρ ι β ο λ ῆ : Διὰ τοὺς Πολιτικούς : Ζακέττα ἢ λευκὴ περιβολὴ μετὰ βαθέος χρώματος λαίμοδέτου. Διὰ τοὺς Ἀξιωματικούς τοῦ Στρατοῦ Ἑλλᾶς, τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῆς Β. Ἀεροπορίας : Ἡ προβλεπομένη παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως παρέστη κατὰ τὴν τελετὴν ὁ Μ. Αὐλάρχης κ. Δημ. Λεβίδης.

Λίαν ἐνωρὶς τὸν πρὸ τοῦ Ναοῦ χώρον εἶχε κατάλαβει πλῆθος κόσμου, περὶ δὲ τὴν 10.30 ὥραν ἤρχισαν καταφθάνοντες οἱ ἐπίσημοι καὶ αἱ διάφοροι ἀντιπροσωπεῖαι. Ἀπάντων καταλαβόντων τὰς ἐντὸς τοῦ ἱ. Ναοῦ προκαθορισμένας θέσεις, τῶν δὲ Ἀρχιερέων ἱσταμένων πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, προσῆλθε, τὴν 11ην π.μ. ὥραν ἀκριβῶς, ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος ὑπὸ τὰς χαρμοσύνους κωδωνοκρουσίας τοῦ ναοῦ καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ ἔξωθι τοῦ Ναοῦ εὐρισκομένου πλήθους. Τιμὰς ἀπέδιδον στρατιωτικὸν τμήμα καὶ ἡ μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

Εἰς τὰ προαύλια τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μακαριότητα οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων, ὅστις καὶ παρέδωκε τῷ Μακαριωτάτῳ τὴν ποιμαντορικὴν αὐτοῦ ράβδον, καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Σεραφεῖμ. Ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Πανος. Ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ Καλοκαιρινός, ἱστάμενος πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου καὶ φέρων τὸν Μανδύαν, ἐνέδυσσε τὴν Α. Μακαριότητα, μεθ' ἧς σχηματισθεῖσα πομπή, προηγουμένου τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη Τελετάρχου Σεβ.

Ἡ Α. Μακαριότης ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος, προσερχόμενος εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Μέγαρον μετὰ τὴν ἐκλογὴν του.

Μητροπολίτου Κασσανδρείας, εισηγήθεν εἰς τὸν ἱερόν ναόν.

Ἡ Α. Μακαριότης, εἰσελοῦσα εἰς τὸν ναόν, προσηχήθη πρὸ τοῦ ἀριστερὰ τῆ εἰσόδου εὐρισκομένου τάφου τοῦ Ἐθνομάρτυρος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου τοῦ Ε'. Ἀκολουθῶς κατηνύθη εἰς τὸ ἱερόν βῆμα, ἔνθα ἠσπάσθη τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Ἐν συνεχείᾳ ἀνῆλθεν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, ἐκατέρωθεν τοῦ ὁποῦ ἐτάχθησαν δύο Ἀρχιμανδρῆται καὶ δύο Πρεσβύτεροι, φέροντες πλήρη ἱερατικὴν στολὴν, μετὰ δύο Διακόνων, ἐπίσης ἐν πλήρει διακονικῇ στολῇ, κρατούντων τὰ Δικηροτρίκηρα. Μεθ' ὃ ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἐνθρονίσεως, κατὰ τὴν, ὡς ἀκολουθῶς, τυπικὴν διατάξιν:

Ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός...

Οἱ Χοροί.

Εὐλογητὸς εἰ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὅτε καταβάς...

Δόξα... Καὶ νῦν... Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον...

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος ὑπογράφων τὸ πρωτόκολλον τῆς Διαβεβαιώσεως.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Θεοκλήτου, τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, τῶν τε ἐνδημούντων καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις αὐτῶν.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Παύλου, τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλοῦσης ἡμῶν Φρειδερίκης, τοῦ εὐσεβεστάτου Διαδόχου Αἰδῶν Κωνσταντίνου, παντὸς τοῦ Παλατίου, πάσης ἐν τῷ Κράτει Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας, τοῦ κατὰ ξηράν, ἀέρα καὶ θάλασσαν φιλοχρίστου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ παντὸς τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι...

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...

Ἀκολούθως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομος Θέμελης ἀνέγνωσεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ

παρόντος φύλλου δημοσιευομένην Συνοδικὴν πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἁγιοτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἐγκύκλιον καὶ τὸ ἐπίσης ἐν τοῖς πρόσθεν ἀναδημοσιευόμενον Β. Διάταγμα «περὶ καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου». Μεθ' ὃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εἶπε τὸν ἀλλαγῶν τοῦ παρόντος δημοσιευόμενον ἐνθρονιστήριον αὐτοῦ Λόγον.

Ἐν ἀνεχεῖα, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου γενομένην ἀπόλυσιν, οἱ χοροὶ ἔψαλαν τὴν φήμην τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὸν Βασιλικὸν πολυχρονισμόν. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Μακαριότης ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν Α. Μεγαλειότητα Μ. Αὐλάρχου κ. Λεβίδου, τῶν παρισταμένων Ὑπουργῶν, Ἀρχηγῶν κομμάτων καὶ λοιπῶν ἐπισήμων, ἀκολούθως δέ, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μετέβη, ζωηρῶς ἐπευφημουμένη ὑπὸ τοῦ κατακλύσαντος τὴν πλατεῖαν Μητροπόλεως καὶ τὴν ὁδὸν Ἁγ. Φιλοθέης πλήθους εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν μέγαρον, ἔνθα ἐδέχθη τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν Μελῶν τῆς Σ. Ἱεραρχίας καὶ τὰ εὐλαβῆ συγχαρητήρια τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ.

Τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, φωτογραφούμενα μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὴν τελετὴν τῆς Διαβεβαιώσεως.

Η ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Τῇ 10ῃ ἰσταμένου μηνός, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος μετέβη δι' εἰδικοῦ ἀεροπλάνου εἰς Κέρκυραν, προκειμένου νὰ παράσχη τὴν, κατὰ νόμον, διαβεβαίωσιν Αὐτοῦ, ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Τὴν Α. Μακαριότητα συνώδευον ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἰερόθεος, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Φλωρίνης κ. Βασίλειος, Σύρου κ. Φιλάρετος, Θεσσαλονίκης κ. Παντελεήμων καὶ Κασσανδρείας κ. Καλλίνικος καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Πανος. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Θέμελης. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον μετέβησαν ἐπίσης εἰς Κέρκυραν ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων Ὑπουργὸς κ. Ἀ. Γεροκωστόπουλος, ὁ παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Βασ. Ἐπίτροπος Καθηγητῆς κ. Ἰω. Καρμίρης καὶ ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ὀρησκευμάτων Καθηγητῆς κ. Βασ. Ἰωαννίδης.

Τὴν Α. Μακαριότητα ὑπεδέχθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Κερκύρας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Μεθόδιος, οἱ Βουλευταὶ τῆς νήσου, ὁ Νομάρχης κ. Μήλιος, ἡ Δήμαρχος κ. Μαρία Δεσύλλα, ὁ ἱερεὺς τῶν Ἀνακτόρων Παν. Ἀρχιμ. κ. Ἰερόνυμος Κοτσώνης, καὶ αἱ λοιπαὶ τοπικαὶ ἀρχαί. Ἄμα τῇ ἀφίξει του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἔνθα προσεκύνησε τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος μετέβη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον, τὴν δὲ 12ῃν μεσημβρινῇ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, περιβεβλημένος τὸν Ἀρχιερατικὸν αὐτοῦ μανδύαν, ἐπέβη βασιλικῷ αὐτοκινήτῳ καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπασπιστοῦ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ καὶ τῶν λοιπῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων κ. Γεροκωστοπούλου, τοῦ παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου Βασ. Ἐπιτρόπου Καθηγητοῦ κ. Ἰ. Καρμίρη, τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Ὀρησκευμάτων Καθηγητοῦ κ. Ἰωαννίδη καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου Πανος. Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομου Θέμελη, κατηθύνθη εἰς τὰ ἐν Κερκύρα θερινὰ ἀνάκτορα τοῦ Βασιλέως. Τὴν Α. Μακαριότητα καὶ τοὺς συνοδευόντας Αὐτὴν ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἀνακτόρων Ὑπασπισταὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τιμὰς δ' ἀπέδωσαν λόγος πεζικοῦ καὶ τμήματα τῆς Βασιλικῆς Φρουρᾶς. Μεθ' ἧς πομπῇ κατηθύνθη εἰς τὴν κυκλικὴν αἴθουσαν τῶν ἀνακτόρων, ἔνθα ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Διαδόχου ἐτελέσθη, ὡς ἐφεξῆς, ἡ ἐπὶ τῇ Διαβεβαίωσει ἱερὰ Ἀκολουθία.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐδλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ Σεβ. Συνοδικοί.

Ἀμήν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου...

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθα Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἐδσεβεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν Παύλου καὶ Φρειδερίκης, τοῦ Διαδόχου Αὐτῶν Κωνσταντίνου, πάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, παντὸς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Στρατοπέδου Αὐτῶν, σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καλῆς καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ Σεβ. Συνοδικοί.

Ἀμήν.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐκφωνεῖ τὴν Διαβεβαίωσιν, ἔχουσαν οὕτω: «Διαβεβαιούμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι θέλω ἐκπληρώσει τῇ Θεῖα Χάριτι τὰ Ἀρχιερατικά μου καθήκοντα μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ δυνάμεως, τηρῶν ἀπαρασαλεύτους τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς Παράδοσεις. Διαβεβαίω δὲ ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου πίστιν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, εὐπίθειαν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου».

Μεθ' ἧς ἡ Α. Μακαριότης ποιεῖ Ἀπόλυσιν, οὕτω:

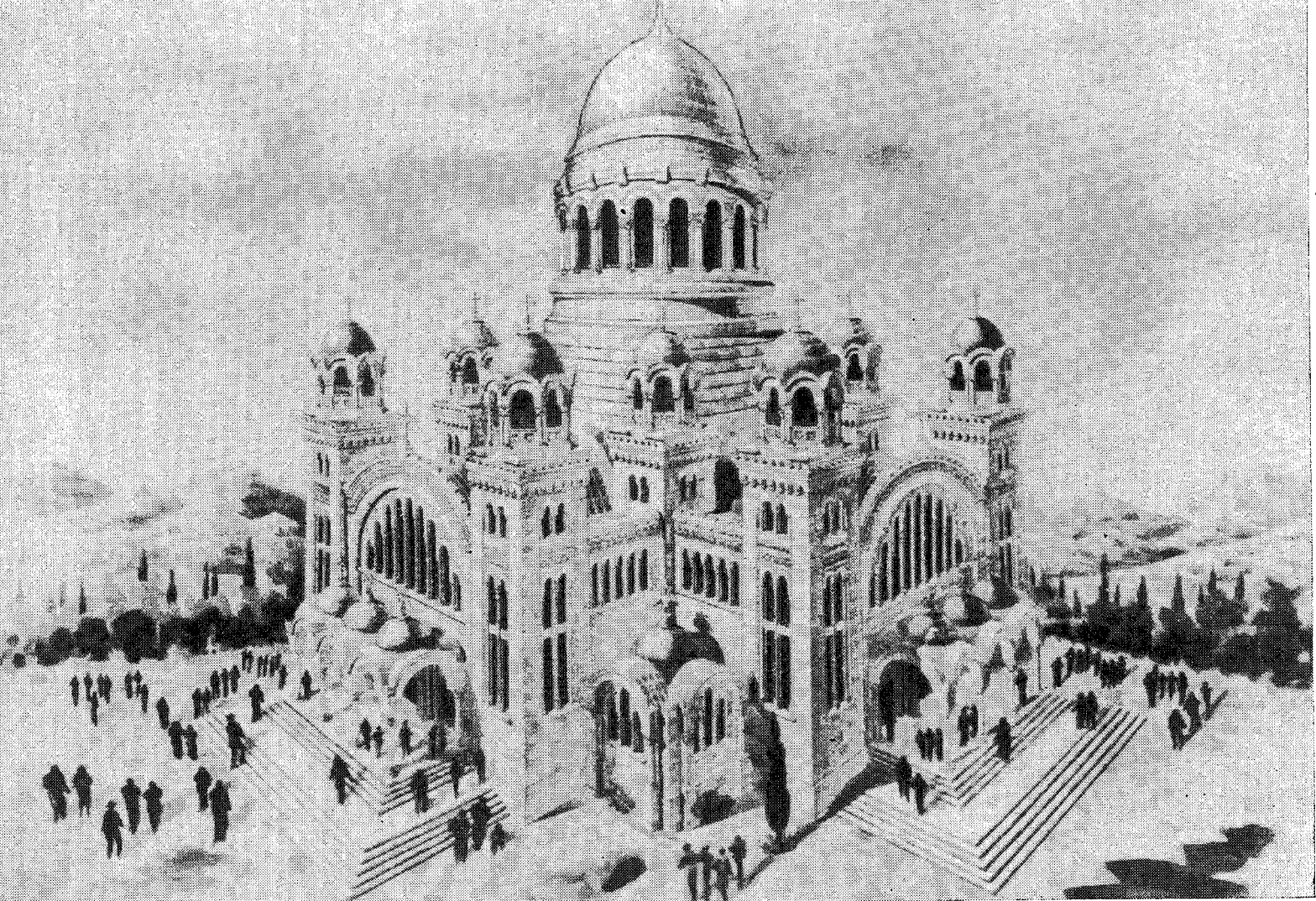
«Δόξα Σοὶ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοὶ. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμόμου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητροῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ Σεβ. Συνοδικοί.

Ἀμήν.

Ἡ ΕΠΙΣΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

— ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΓΕΩΡΓ. ΣΤ. ΝΟΜΙΖΟΣ

Ὁ μερίμνη τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου ἀνεγερθεὶς ἐν Πάτραις περικαλλῆς Ναὸς τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου.

Ἄμα τῷ πέρατι τῆς τελετῆς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς ἀκολουθίας του καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεροκωστόπουλος μετέβησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ «Μὸν Ρεπῶ», ὅπου παρεκάθησαν εἰς γεῦμα μετὰ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐγείρων πρόποσιν εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς, διότι ὑποδέχομαι τὸν προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ εὐχομαι μακροήμερουσιν καὶ καρποφόρον ποιμαντορίαν πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπαναλαμβάνω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τὴν δήλωσιν, ὅτι εἶμαι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι θὰ εἶμαι εὐτυχῆς νὰ παράσχω οἰανδήποτε βοήθειαν, ἢ ὅποια ἤθελε μοῦ ζητηθῆ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ἐκκλησία τῇ συνεργασίᾳ ὄλων τῶν Ἀρχιερέων νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς αἴγλην. Διαβεβαίω δέ, ὅτι τὴν βοήθειαν μου θὰ τὴν παρέχω μόνον τῇ ὁδηγίᾳ καὶ τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐπισήμων καὶ ἀρμοδίων ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας».

Συνεχίζων ὁ Βασιλεὺς, εἶπεν ὅτι οἱ κίνδυνοι διὰ τὸ ἔθνος εἶναι, ὡς γνωστὸν μεγάλοι, εἶναι ὅμως βέβαιος ὅτι διὰ τῆς καταλλήλου ὁργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτραποῦν. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ βοήθειά του θὰ περιστρέφεται πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν. Τέλος, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι πολλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνον σήμερον εἰς τὸν τομέα τῆς γενικωτέρας δράσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπανελάβε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ εἶναι εὐτυχῆς ὁσάκις κληθῆ νὰ παράσχῃ τὴν ὀλόψυχον συμπαραστάσιν του.

Ἀπαντῶν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Εἶμαι λίαν συγκινημένος καὶ εὐγνώμων πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τὴν θείαν ἔμπνευσιν αὐτοῦ, ὅπως ἡ «διαβεβαίωσις» γίνῃ εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν ἱερὰν νῆσον τοῦ Κυπρίου ἱεράρχου καὶ πολιούχου τῆς Κερκύρας Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν προσφορὰν τῆς ὀλοφύχου Βασιλικῆς οὐμπαραστάσεως καὶ ὁμολογῶ, ὅτι αἰσθάνομαι τὰς δυνάμεις μου πολὺ ἀσθενεῖς διὰ τὸ ἀξίωμα εἰς τὸ ὁποῖον μὲ ἀνέδειξεν ἡ ψῆφος τῶν σεπτῶν ἱεραρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ στηριζόμενος εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ πρῶτον καὶ εἰς τὴν οὐμπαραστάσιν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ἢ ὅποια τόσον προφρόνως προσεφέρθη νὰ μὲ βοηθήσῃ, θὰ προσπαθῶ νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν μου, τὴν ὅποιαν οὐνεπάγεται τὸ ἀξίωμα τοῦ Προκαθημένου

τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Δὲν εἶχον οὐδέποτε ἀμφιβολίαν διὰ τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος καὶ ἐξ οἰκογενειακῆς παραδόσεως καὶ λόγῳ προσωπικῶν πεποιθήσεων ὑπῆρξε πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον μέλος τῆς Ἐκκλησίας».

Συνεχίζων ὁ Μακαριώτατος εἶπεν, ὅτι θὰ δυνηθῆ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ μεγάλα καὶ φλέγοντα ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας, διότι ἐκκινεῖ ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ μεγάλη κρίσις τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι κρίσις ἡθικῆ. Ἐν τέλει ηὔχθη εἰς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα μακροήμερουσιν καὶ τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργων.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Σεβ. Συνοδικοί Μητροπολίται καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς ἐκ Κερκύρας ἐπιστρέψαντες εἰς Ἀθήνας.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος, κατὰ κόσμον Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, ἐγεννήθη τῷ 1890 ἐν Δημητσάνῃ. Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐσπούδασεν αὐτόθι, ἐν συνεχείᾳ δ' ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς, μετὰ λαμπρὰς σπουδᾶς, ἀπεφοίτησε τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ 1910, ἀναγορευθεὶς ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Θεολογίας.

Ἄμα τῇ ἀποφοιτήσει αὐτοῦ διετέλεσε κατ' ἀρχὰς ὑπάλληλος τοῦ τότε Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, εἶτα δ' ἀσπασθεὶς τὸν μοναχικὸν βίον, ἐχειροτονήθη τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1914 εἰς διάκονον, ὑπὸ τοῦ τότε ἀειμνήστου Μητροπολίτου Φθιώτιδος Ἰακώβου. Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1917 ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Δαμάστας Φθιώτιδος.

Ἀπὸ τῆς εἰς διάκονον χειροτονίας του καὶ μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1923, διετέλεσεν ἱεροκέρυξ παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Φθιώτιδος. Μεθ' ὃ διορίσθη Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου, παραμείνας εἰς τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1924, ὅτε ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκτιμῶσα τὰς μεγάλας ἰκανότητας καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελεσθὲν πλούσιον πνευματικὸν ἔργον, τὸν ἀνέδειξε Βοηθὸν Ἐπίσκοπον τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀειμνήστου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτε διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Σταυρουπόλεως. Ἡ χειροτονία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν τῷ Ἱ. Μητροπολιτικῷ Ναῶ ὑπὸ τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου, τότε Μητροπολίτου Κερκύρας, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίου, τότε Ναυπακτίας, καὶ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Τριφυλίας Ἀνθίμου. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1931 κατεστάθη Μητροπολίτης Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας, τὴν δὲ 15ῃν Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1944 μετετέθη εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Πατρῶν, ἣν θεοφιλῶς ἐποίμανε μέχρι τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Ὄρονον (7-8-57).

Ἡ Α. Μακαριότης ἀνέπτυξε πλουσίαν θρησκευτικὴν καὶ διοικητικὴν δράσιν, ἔργον δ' αὐτοῦ λαμπρὸν εἶναι καὶ ὁ ἐν Πάτραις ἀνεγερθεὶς Ἱ. Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἡ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου πρώτη Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (13-8-57).

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τῇ 12ῃ Αὐγούστου τρ. ἔτους συνήλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου, παρόντων τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων Σεβ. Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Δράμας κ. Γεωργίου, Χαλκίδος κ. Γρηγορίου, Σύρου κ. Φιλαρέτου, Φλωρίνης κ. Βασιλείου, Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, Κασσανδρείας κ. Καλλινίκου καὶ τοῦ παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Βασιλικῷ Ἐπιτρόπου Καζηγητοῦ κ. Ἰωαν. Καρμίρη, παρισταμένου δὲ καὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Χρυσοστόμου Θέμελη.

Γενομένης προσευχῆς, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύεδροι

Κύριε Βασιλικὲ Ἐπίτροπε

Ἐδλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἰδρῶσας τὴν ἀγίαν Του Ἐκκλησίαν καὶ κυβερνῶν αὐτὴν ἀοράτως, ἡμᾶς δὲ ἀναδείξας ποιμένας αὐτῆς καὶ διδασκάλους, καὶ οὕτω καὶ τὰ κατ' ἐμὲ οἰκονομήσας τῇ ἀφάτῳ Αὐτοῦ συγκυριασθῆναι. Δεηθῶμεν Αὐτοῦ, ὅπως ἐπευλογῇ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνισχύῃ δὲ ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς ἀγίους ἀδελφούς καὶ ποιμένας ἐν τῇ ποιμαντορίᾳ τοῦ λογικοῦ Αὐτοῦ ποιμνίου.

Ἐπειτα ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς θερμότητας εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν πρῶτον τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτην Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ τοὺς λοιποὺς Σεβ. Συνοδικοὺς Συνέδρους καὶ πάντας τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς διὰ τὰς ἀδελφικὰς αὐτῶν ἐκδηλώσεις πρὸς ἡμᾶς.

Κατὰ τὸν χθεσινὸν ἐνθρονιστήριον λόγον ἡμῶν ἐθίξαμεν ὀλίγα τινὰ σημεῖα τοῦ βαρυνάτου καὶ δυσχερεστάτου ἔργου, ὅπερ ἀναμένει ἡμᾶς, καὶ ἐπομένως κρίνομεν περιττὸν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπ' αὐτῶν σήμερον. Μόνον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν, ὅτι ἡ ἐνδελεχὴς μελέτη καὶ ἡ προώθησις τῶν ἐκκρεμούντων Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων πρὸς τὴν εὐκταίαν λύσιν αὐτῶν εἶναι κυρίως ἔργον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὰς ἀποφάσεις τῆς ὁποίας ἐκτελῶν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς θὰ ἐνεργῇ καὶ ὁμιλῇ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς. Διότι, ἐφ' ὅσον τὸ διοικητικὸν σύστημα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἶναι τὸ συνοδικόν, προφανῶς εἶναι ἐπιβεβλημένον, ὅπως τὰ πάντα ἀπορρέωσιν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὴν ἀρχὴν ταύτην εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἐφαρμόσωμεν ἀπαρεγκλίτως.

Ὅλοι μας βεβαίως ἔχομεν συνείδησιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας θὰ συναντήσωμεν. Ἀλλὰ περισσότερο καὶ βαθύτερον πάντων ἴσως συναισθανό-

μεθα ἡμεῖς προσωπικῶς τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ τὸ βάρος τῶν ἐθνῶν ἡμῶν. Στηριζόμεθα ὅμως πρῶτον μὲν εἰς τὴν πανσθενῆ θεῖαν Χάριν, τὴν τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσαν καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν, ἔπειτα δὲ εἰς τὴν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἡμετέρας ἀδιαβεβαιώσεως» γενομένην ἐπίσημον δήλωσιν τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν Παύλου, τοῦ κατὰ τὸ Σύνταγμα προστάτου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ μόνου Ὁρθοδόξου Βασιλέως σήμερον, τονίσαντος ὅτι θὰ εἶναι «πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως παράσχη οἰανδήποτε βοήθειαν, ἢ ὅποια ἤθελε ζητηθῆ παρα τῶν ἐπισήμων καὶ ἀρμοδίων ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τρόπον ὅστε ἡ Ἐκκλησία τῇ συνεργασίᾳ ὄλων τῶν Ἀρχιερέων, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς αἰγλήν». Πρὸς τοῦτοις στηριζόμεθα καὶ εἰς τὴν συμπαραστάσιν τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Θεολογικῶν μας Σχολῶν καὶ πάντων τῶν ἐκ τῶν εὐσεβῶν λαϊκῶν δυναμένων νὰ ὑποβοηθήσωσι τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐδηχθῶμεν ὅπως ὁ Θεὸς τῆς Ἐκκλησίας Δομητῶρ φωτίζη καὶ κατευθύνῃ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ διαβήματα ἡμῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Του.

Ἀπαντῶν ὁ πρῶτος τῇ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱερόθεος εἶπε τὰ κάτωθι:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Νομίζω ὅτι θὰ ἔχω σύμφωνον τὴν γνώμην τῶν ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐάν, ἀφοῦ εὐχαριστήσω τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν Κορυφὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δι' ὅσα εἶπεν, νὰ τὴν διαβεβαιώσω ὅτι καὶ οἱ Συνοδικοὶ καὶ ἡ Ἱεραρχία θὰ εἶναι εἰς τὸ πλευρὸν Σου. Ἡ Ἱεραρχία συγκρίνασα καὶ μελετήσασα βαθύτατα, εἶδεν ὅτι ὁ σχετικῶς ἰκανώτερος τῶν ἀδελφῶν διὰ νὰ βαστάσῃ τὸ πελώριον βάρος τῆς εὐθύνης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι ἡ Μακαριότης Σας, ἡ διακρινομένη διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος, τὴν πραότητα, τὴν εὐγένειαν, τὴν ἀνεξικακίαν καὶ γενικῶς δι' ὅλα ἐκεῖνα ποὺ πρέπει νὰ χαρακτηρίζουν τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα εἶπεν ἡ Μακαριότης Σας καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ πανάγαθος Θεὸς δίδῃ Μακρότητα ἡμερῶν καὶ ἐνισχύων Ὑμᾶς δικαίωσιν καὶ τὴν ψῆφον ἡμῶν. Ἠκούσαμεν Μακαριώτατε ὅσα ἐλέχθησαν ἐν τῷ ἐνθρονιστηρίῳ Σας καὶ μᾶς συνεκίνησεν ἡ δήλωσις τῆς Α.Μ. τοῦ Σεπτῷ Βασιλέως, ὅτι θὰ εἶναι συμπαραστάτης ἐν πάσει, Ἐγὼ ἰδιαιτέρως εὐχομαι ὅπως φανῆς ἄξιος τοῦ κεκοιμημένου ἀδελφοῦ ἡμῶν Θεοκλήτου, ὃν τόσον ἐξέτιμον δι' ὃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως δὲν ἐδίστασα νὰ ἀποκαλέσω Ὑμᾶς Θεοκλήτον τὸν Βονν.

ΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΑΙ ΤΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΠΑΡΘΕΝΩΝ(*)

Β'

Ἡ Ἅγια Γραφή εἶναι τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων, εἶναι τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχει ἡ καθαρά ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν αὐτὸς ὁ Θεὸς τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀληθείας. Ἐν αὐτῇ «εὐρίσκομεν ζωὴν» (Ἰωάν. ε' 39). Ἐντεῦθεν πρέπει «νυχτὸς καὶ ἡμέρα.» ν' ἀναγινώσκωμεν καὶ μελετῶμεν αὐτὴν ἐν πίστει καὶ εὐλαβείᾳ. Οὕτω παραγγέλλει αὐτὸς ὁ Θεός: «Καὶ ἔσται τὰ ρήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ τῇ ψυχῇ σου καὶ προβιάσεις αὐτὰ τοὺς υἱοὺς σου καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς, καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος» (Δευτ. στ' 6-9 Ἰησοῦ Ναυῆ α' 8). Διὰ τῆς μελέτης καὶ ἀναγνώσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁ ἄνθρωπος διαπλάσσε-

(*) Ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ ἀειμνήστου Μητρ. Μεσσηνιας Πολυκάρπου Συνοδικοῦ, Ἐπιμελεία Θεοδ. Κ. Σπεράντζα.

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν τὸν λόγον ὁ παρὰ τῇ Ἱερῷ Συνόδῳ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος Καθηγητῆς κ. Ἰωάν. Καρμίρης εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε,

Εἶμαι ἰδιαίτερος ἐντυχῆς, διότι μοὶ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκπροσωπήσω κατὰ τὴν πρώτην ταύτην ὑπὸ τὴν προεδρίαν Σας συνεδρίαν τῆς Ἱερῆς Συνόδου τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν καὶ νὰ γίνω διερμηνεὺς τῆς βαθυτάτης εὐλαβείας αὐτῆς πρὸς τὴν ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν ὡς καὶ τῆς μεγάλης χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ ἐνθρονίσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἔτι δὲ νὰ εὐχηθῶ καὶ προσωπικῶς πλήρῃ ἐπιτυχίαν τοῦ δυσχερεστάτου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνελάβατε.

Ἐχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θὰ φέρετε αὐτὸ εἰς αἰσίον πέρας, ἔχοντες ἀμέριστον τὴν συμπαράστασιν τῆς Α.Μ., τοῦ ἀγαπῶντος καὶ προστατεύοντος τὴν Ἐκκλησίαν Βασιλέως ἡμῶν, τῆς Ἱερῆς Συνόδου, τῆς Κυβερνήσεως καὶ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὴν Ἐκκλησίαν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Τοῦτο ἄλλως τε ἐγγυῶνται ἡ πολυετής διοικητικὴ πεῖρα Ὑμῶν ἐν τῇ διαποιμάνσει δύο μεγάλων καὶ ἱστορικῶν Μητροπόλεων, ἡ γνώσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων καὶ πραγμάτων, ἡ ἀγάπη Σας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἡ ἐμμογή εἰς τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν, τοὺς Κανόνας καὶ τὰ θέσμια αὐτῆς.

Χωρήσατε λοιπὸν μετὰ θάρρους ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπίμοχθον ἔργον καὶ αἱ προσευχαὶ καὶ εὐχαὶ ὄλων, ποιμαινόντων καὶ ποιμαινομένων, θὰ συνοδεύσιν Ὑμᾶς, ὑπεράνω δὲ πάντων εἴη ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἀντιλήπτωρ καὶ βοηθὸς Ὑμῶν.

Μετὰ ταῦτα ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐπελήφθη διαφόρων ἄλλων ζητημάτων, περὶ ὧν γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην τοῦ παρόντος.

ταὶ «καὶ ἔσται, ὡς τὸ ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζην αὐτοῦ...καὶ οὐ διαλείπει ποιοῦν καρπὸν» (Ἱερεμ. ιζ' 7-8 Ψαλμ. α' 3).

Βεβαίως ἡ Ἅγια Γραφή τὸ πλεῖστον εἶναι σαφῆς καὶ καταληπτῆ. Ὁ σοφὸς καὶ ὁ ἄστροφος καὶ πᾶς ἄνθρωπος, ἀναγινώσκων ἢ ἀκούων, ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ταπεινότητι, κατανοεῖ αὐτὴν καὶ ὠφελεῖται πνευματικῶς. «Οὐ γὰρ πρὸς κενοδοξίαν, καθάπερ οἱ ἐξωθεν, ἀλλὰ πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀκούοντων ταῦτα πάντα συνέθηκαν οἱ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἀξιωθέντες τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος» (Χρυσόστ. Ὁμιλ. Γ' εἰς Λάζ). Ἄλλ' ὑπάρχουν καὶ μέρη τὰ ὁποῖα μόνον ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος καὶ ἔχων τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ δύναται νὰ κατανοήσῃ καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἣ διαμένει τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἄνευ τῆς ὁδηγίας ταύτης ὁ ἄνθρωπος, παρερμηνεύων περιπίπτει εἰς ποικίλας πλάνας, ὡς περιέπεσον κατὰ καιροῦς οἱ πολυδύναμοι αἰρετικοί, στηρίζοντες τὰς πλάνας τῶν ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Οὕτω περιέπεσον εἰς μυρίας πλάνας καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς, καὶ δὴ διὰ τῆς αὐθεκαστοῦ ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐδημιούργησε συστήματα ποικίλα καὶ πυρρηνισμοὺς ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας κατεξανίσταται πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὰς θεοπαράδοτους διδασκαλίας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Ταύτας τὰς ἀντιθέτους διδασκαλίας ἀφείλει πᾶς χριστιανὸς ν' ἀποφεύγῃ, ὡς θανατηφόρον Σειρήνων φωνῆν.

Ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἰσόκυρος τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι ἡ Ἱ. Παράδοσις. Ἐν αὐτῇ διεφυλάχθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν αἱ διδασκαλαὶ τοῦ Κυρίου καὶ τῶν θεοκηρῶν Ἀποστόλων ὑπὸ τε τῶν θεοφόρων Πατέρων καὶ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Μία καὶ ἡ αὐτὴ εἶναι ἡ καθαρὰ καὶ ἀθόλωτος διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἄτυχῶς δὲν ἀναγινώσκεται καὶ μελετᾶται ἡ θεόπνευστος Ἅγια Γραφή ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς. Τοῦναντίον ἀναγινώσκονται καὶ ἄλλα καὶ ἠθοφθόρα μυθιστορήματα ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς καλλιλογίας καὶ οὕτω διαφθείρονται οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ κοινωνία. Ὁμοιάζομεν πρὸς δένδρον μεμαραμένον. «Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρῆσεται» (Ἰωβ ιε' 25). Ψυχραίνεται τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ καταπίπτουν καὶ ἐπέρχεται ἐρημία ἠθικῆ. Ἐφαρμόζεται δὲ τὸ τοῦ Ὑφιπέτου Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. «Ἐρρεῖ τὰ καλὰ γυμνὰ τὰ κακά. Ὁ πλοῦς ἐν νυκτί πυρρὸς οὐδαμοῦ. Χριστὸς καθεύδει» (Ἐπιστ. Π'),

Μόνον ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει μυστηριώδη δύναμιν νὰ μορφώσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς κοινωνίας. Ἡ Ἅγια Γραφή, ὡς λέγει ὁ Ποιητῆς Γκαίτε, εἶναι ἡ κοινὴ βιβλιοθήκη τῶν λαῶν. Ὅσοι μᾶλλον οἱ αἰῶνες προάγονται ἐν τῇ ἀνκνύσει, τοσούτω καθίσταται ἡ θεμελιώδης θάσις καὶ ὁ ἀπαραίτητος γνῶμων καὶ ὑπογραμμὸς εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν νέων καὶ καθόλου

ἀγωγὴν τῶν λαῶν. Ἡ ἀλήθεια αὕτη ἰσχύει διὰ τοὺς ὄντως σοφοὺς καὶ οὐχὶ τοὺς ἐπιπολαίως νομίζοντας ἑαυτοὺς τοιοῦτους». Πᾶσα οἰκογένεια πρέπει νὰ ἔχη τὴν βίβλον, ὡς πολῦτιμον θησαυρὸν, καὶ ν' ἀναγινώσκειται συνεχῶς καὶ μὲ πίστιν καὶ ταπεινότητα. Ὁ Ἰ. Χρυσόστομος, εἴ τις καὶ ἄλλος, μελετήσας τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ ἐρμηνεύσας ἀμιμῆτως, λέγει πολλὰ περὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῆς συνεχοῦς ἀναγνώσεως αὐτῆς. «Ἄμα ἤφατό τις τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει, καὶ μετερρῦθμισεν ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν εὐθέως καὶ τῶν βιωτικῶν ἀπέστησε καὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως μόνης αὐτῆς. Εἰ δὲ ἀνάγνωσις προσγένοιτο ἀκριδῆς, καθάπερ ἐν ἱεροῖς ἀδύτοις ἢ ψυχῇ τελομένη οὕτως ἐκκαθαίρεται καὶ θελτίων γίνεται, τοῦ Θεοῦ ὁμιλούντος αὐτῇ διὰ τῶν γραμμάτων ἐκείνων» (Ὁμιλ. Γ' εἰς τὸν Λάζ.). Naί, ἐκ τῆς θείας Γραφῆς ἀναβλύζουν τὰ ζώηρρυτα νάματα τῆς ἀγαθωσύνης καὶ ἀρετῆς καὶ ἐμφυτεύονται ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πιστῶν ἢ πιστῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, πειθαρχία εἰς τοὺς νόμους, δικαιοσύνη καὶ ἀνδρεία καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ ἀρεταί, ὅσας φέρει ἡ εὐσέβεια «ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης» (Α' Τιμ. δ' 8).

Βεβαίως ἡ Ἀγία Γραφή ἀποκαλύπτει καὶ διδάσκει θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς διδασκαλίαις, διότι ἀποβλέπει εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Δὲν διδάσκει τέχνας ἢ ἐπιστήμας, ὡς Φυσικὴν ἢ Ἀστρονομίαν ἢ ἄλλο τι, ἀλλ' ὁ λογικὸς ἄνθρωπος ἐρευνᾷ καὶ ζητεῖ, διότι «φύτει τοῦ εἰδέναι ὀρέγεται» καὶ ἐφευρίσκει ταύτας. Ἀλλὰ πᾶσα ἀνθρωπίνη γνῶσις πρέπει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν θεῖον Λόγον, ὅστις φέρει τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή. Μόνον ἡ ψευδὴς σοφία καὶ ἡ ἀμικρία φεύγουν τὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ. «Πᾶς ὁ φαῦλα πράττων μισεῖ τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν τῷ Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα» (Ἰωάν. γ', 20-21).

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἀπετέλεσεν οὐσιῶδες τμήμα τῆς Χριστιανικῆς καὶ θείας λατρείας. Διὰ τοὺς χριστιανοὺς καθόλου ἢ Π. Διαθήκη εἶχε μεγίστην ἀξίαν καὶ σημασίαν. «Ὅσῳ γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν» (Ρωμ. ιε', 4). «Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, ἔγραψεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ» (Α' Τιμόθ. δ', 13). Τὴν προφορικὴν τῶν Ἀποστόλων διδασκαλίαν ἠκολούθει καὶ ἡ γραπτὴ αὐτῶν διδασκαλία, ἢ Κ. Διαθήκη. Ζώντων τῶν Ἀποστόλων, αἱ Γραφαὶ αὐτῶν διεσώζοντο καὶ ἀνεγινώσκοντο ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις (Β' Κορ. η', 18. Β' Πέτρ. γ', 15-16). Ὁ Ἀπόστολος ἔγραψεν εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς. «Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνώσθητι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς» (Α' Θεσσαλ. ε', 39. Κολασ. δ', 16).

Ἡ ἀνάγνωσις ἄρα τῶν Γραφῶν εἰσῆχθη ἐν τῇ

Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. Ἐχομεν δὲ πληροφορίας τοῦ Β' καὶ Γ' αἰῶνος περὶ τούτου. Εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ πληροφορία τοῦ Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ὅτι ἐν ταῖς συνάξεσι τῶν πιστῶν ἀνεγινώσκοντο τὰ «ἀπομνημονεύματα τῶν Ἀποστόλων» καὶ τὰ συγγράμματα τῶν Προφητῶν. Ὁ δὲ Τερτυλλιανὸς προτρέπει τοὺς αἱρετικούς νὰ στραφῶν εἰς τὰς Ἀποστολικὰς Ἐκκλησίας, «ἐνθα ἴστανται αἱ καθέδραι τῶν Ἀποστόλων, ἐνθα, ἀκούοντες τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἀποστόλων, δύνανται νὰ νομίσουν ὅτι βλέπουν αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἀκούουν τῆς φωνῆς αὐτῶν».

Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐκανονίζετο ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ ἐτήσιος κύκλος τῶν περικοπῶν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτὰς καὶ κατὰ πᾶσαν καθόλου σύναξιν τῶν πιστῶν. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἐπληροῦτο ἀριστα ὁ σκοπὸς τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι, διότι πάντοτε, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπηκολούθει καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα. Τὸ καθῆκον δὲ τοῦτο τοῦ κηρύγματος ἀνήκε κυρίως εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, βραδύτερον δὲ ἤρξατο ἀνατιθέμενον τοῖς «σοφωτέροις» τῶν πρεσβυτέρων, τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας, ὡς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἱεροσολύμων, ἐν ἣ ἀνεδείχθη θαυμάσιος κήρυξ τοῦ θεοῦ Λόγου ὁ Ἅγιος Κύριλλος καὶ ἐν τῇ τῆς Ἀντιοχείας ὁ μέγιστος κήρυξ καὶ διδάσκαλος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Διὰ τοῦ θεοῦ κηρύγματος ἐξεπληροῦτο ὁ ὑψιστος σκοπὸς τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν.

Δυστυχῶς, ἕνεκα καιρικῶν περιστάσεων, ἀναγινώσκονται μὲν τὰ Ἀναγνώσματα ἐν τοῖς Ἰ. Ναοῖς κατὰ τὰς συνάξεις τῶν πιστῶν, ἀλλὰ σπανίως γίνεται διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἀναγινωσκομένων. Ἐντεῦθεν πολλοί, πάλαι τε καὶ νῦν, ἐνόμισαν ὅτι πρέπει νὰ μεταφρασθῇ ἡ Ἀγία Γραφή καὶ νὰ δοθῇ εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ πρὸς ἀνάγνωσιν. Ἀλλὰ τὴν μετάφρασιν εἰς τὸ ἀπλοῦν ἰδίωμα καὶ δὴ εἰς γλῶσσῃν ἀκατάληπτον καὶ μαλακὴν ἀπέκρουσεν ἀνέκαθεν ἡ Ἐκκλησία διὰ πολλοὺς λόγους. Ἡ Ἀγία Γραφή παρερμηνεύεται καὶ βεβηλοῦται· κατακρίπτεται τὸ κύρος τῶν θείων λόγων. Ἐντεῦθεν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατὰ τὸ 1901 (IH', 10βρίου) ἐξέδωκεν Ἐγκύκλιον μικρὰν περὶ κατακρίσεως τῆς μεταφράσεως τῆς Ἀγίας Γραφῆς. «Προτρεπόμεθα, λέγει, καὶ ἐντελλόμεθα μηδεμὴ γίνεσθαι τοιαύτας μεταφράσεις δεκτὰς... ἀλλ' ἐπιζητεῖν τὸν φωτισμὸν τοῦ πνεύματος, τὴν διάπλασιν τῆς καρδίας καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς, διὰ τε τῆς κατ' ἴδιαν καὶ ἐν εἴδει προσευχῆς ἀναγνώσεως τοῦ θεοῦ ἀρχετύπου, ἢ ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία οὐ μόνον ἐπιτρέπει, ἀλλὰ καὶ ὡς καθῆκον ἐκάστου συνίστησι, διὰ τε τῆς μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως ἀκροάσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ διὰ τῆς μελέτης καὶ ἀκροάσεως τῶν κατὰ τῶν ἐρμηνειῶν».

(Συνεχίζεται)

Ὁ Μεσσηνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (†)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ(*)

Τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων τῆς ἐν Χριστῷ θείας ζωῆς καὶ δυνάμεως πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἀπησχόλησε τοὺς σκεπτομένους ἀνθρώπους καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς μετὰ Χριστόν, ἔτυχεν ὅμως ὅλας ἰδιαίτερας προσοχῆς κατὰ τὰς ἡμέρας μας. Ἡ προϊούσα τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ παραδομένου Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας μετὰ χριστιανῶν ὄλων τῶν ὁμολογιῶν παρατηρηθεῖσα τάσις ἐκκοσμηκεύσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐναρμονισμοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας κοινωνίας ἀπετέλεσαν, πρὸς τοὺς ἄλλοις τὰ κύρια κίνητρα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ἐποχῆς μας διὰ τὸ θέμα «Χριστιανισμὸς καὶ Πολιτισμὸς».

Ὁ πυρὴν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἶναι ἡ πίστις περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἡ πίστις δηλ. ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθη μὲν «καλὸς λίαν» ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν δυνατότητα νὰ μὴ ἀποθάνῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ ἀπέριωτος, ἐκ τῆς ἀρχικῆς ὅμως ταύτης καταστάσεως ὁ ἄνθρωπος ἔπεσεν εἰς τὴν γνωστὴν ἱστορικὴν ἐμπειρικὴν του κατάστασιν, ἀπομακρυνθεὶς τοῦ ἀρχικοῦ βασιλείου τοῦ Θεοῦ καὶ περιελθὼν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ζοφερῶν καὶ σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς φθορᾶς, τῆς πλάνης, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, μακρὰν τῆς περιοχῆς, ὅπου βασιλεύει καὶ κυριαρχεῖ ὁ Θεὸς καὶ ἡ ἀληθινὴ ζωὴ πνευματικῶς, ἠθικῶς καὶ φυσικῶς. Ἡ γνωστὴ ἐμπειρικὴ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ διὰ τὸν Χριστιανισμὸν πτώσιν οὐχὶ μόνον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποστερήσεως τοῦ ἱστορικῶς γνωστοῦ ἀνθρώπου τῶν ἀρχικῶν θείων χαρίτων καὶ δυνατοτήτων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς βαθυτέρας διαστροφῆς καὶ διαφθορᾶς αὐτοῦ. Ἡ χριστιανικὴ πίστις αἰσθάνεται βαθέως τὴν ἱστορικὴν ταύτην διάστροφον κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ δέχεται, ὅτι ἀπητήθη ἡ ἐνσάρκωσις, ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτοῦ τοῦτου τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐπαναφορὰν αὐτοῦ εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ. Τὸ κόστος τῆς θεραπείας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἐνδεικτικὸν τῆς σοβαρότητος τῆς ἀσθενείας του. Οἱ διὰ τῆς πίστεως μετέχοντες εἰς τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τοῦ κόσμου τούτου τοὺς ἀληθινούς κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου μαχητάς, ἀποτελοῦν τοὺς στρατιώτας τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς ὄχι μόνον ἐνώπιον τῶν πιστῶν, ἀλλ' ἐνώπιον ὄλων τῶν ἀνθρώπων, τοιοῦτοτρόπως δὲ κόσμος καὶ ἄνθρωποι θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κατάστασιν. Ἡ δημιουργία, ἡ πτώσις καὶ ἡ ἐν Χριστῷ ἀνακαίνισις τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελοῦν,

κατὰ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, τὰ τρία μεγάλα καὶ βασικά γεγονότα τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μέχρι σήμερον. Τὰ γεγονότα αὐτὰ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην γνῶσιν καὶ ἐπιστήμην, διότι προϋποθέτουν ὄχι μόνον τὸν κόσμον τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμον τῆς χάριτος, καὶ εἶναι ἐνδεικτικὰ οὐχὶ τῆς κατὰ βαθμὸν, ἀλλὰ τῆς κατὰ ποιὸν ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ δημιουργία, ἡ πτώσις καὶ ἡ ἐν Χριστῷ ἀνακαίνισις ἀποτελοῦν περιεχόμενα τῆς ἐξ ἀποκαλύψεως ἐσωτερικῆς πείρας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς πίστεως.

Ἐξ ἄλλου πολιτισμὸς εἶναι ἡ ὑπὸ μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων πραγματοποιήσις ὠρισμένων ἀξιών καὶ ἡ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους διὰ τὴν περαιτέρω προαγωγὴν τῶν παραδόσις τῶν ἀξιών αὐτῶν. Τὸν πολιτισμὸν ἀπαρτίζουν ὅλαι αἱ πνευματικαί, ἠθικαὶ καὶ τεχνικαὶ πρόοδοι τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς πρωτογόνου ἀπλῆς κοινωνίας μέχρι τῆς παγκοσμίου, συγχρόνου, πολυπλόκου κοινωνικῆς οἰκογενείας. Αἱ τεχνικαὶ πρόοδοι, ἡ οἰκονομία, τὸ κοινωνικὸν σύστημα, οἱ νόμοι, ἡ ἠθικὴ, ἡ θρησκεία, ἡ ἐκπαίδευσις, τὰ γράμματα καὶ ἡ τέχνη, ὅπως ἐκαλλιεργήθησαν ὑπὸ τῶν προηγουμένων γενεῶν καὶ ὅπως διατηροῦνται καὶ καλλιεργοῦνται ἐν τῷ παρόντι ἀποτελοῦν αὐτό, τοῦ ὀνομάζομεν σύγχρονον πολιτισμὸν. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς εἶναι προϊὼν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς προσπάθειάς του νὰ ἀπολυτρωθῇ ἐκ τῶν ἀντιθέτων καὶ ἐχθρικῶν ἐπιρροῶν τοῦ φυσικοῦ κόσμου, τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ του.

Αἱ περὶ προσλεύσεως, φύσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ θεωρίαι τῶν χρόνων μας δύνανται νὰ διαιρεθῶσι γενικῶς εἰς τρεῖς κατηγορίας, τὰς ἰδεαλιστικὰς—φιλοσοφικὰς, τὰς ψυχολογικὰς καὶ τὰς κοινωνιολογικὰς. Κατὰ τὰς ἰδεαλιστικὰς—φιλοσοφικὰς ἀπόψεις ὑπὸ τὴν νεοκαντιανικὴν συνήθησιν μορφήν, πρὸ κυκλοφορῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν περιπύου τοῦ αἰῶνός μας, ὡς πολιτισμὸς θεωρεῖται ἡ βαθμιαία ἐν τῇ ἱστορίᾳ πραγματοποιήσις τῶν ἐντὸς ἡμῶν ὑπαρχουσῶν ἀξιών τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγίου, τοῦ δικαίου, τοῦ ὠραίου κλπ. Ἡ ἀντίληψις αὕτη, στηριζομένη εἰς καθαρῶς προχριστιανικὰς καὶ δὴ πλατωνικὰς ἀπόψεις περὶ ἀνθρώπου καὶ ἱστορίας, ἀγνοεῖ κάθε ἔννοιαν πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, πιστεύει ὀλοψύχως εἰς τὸν ἀπολυτρωτικὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον χαρακτήρα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀναμένει ἐξ αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν τελείωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Τὴν ἐνσάρκωσιν, τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐρμηνεύει ἀλληγορικῶς καὶ ἠθικολογικῶς, ὅπως ὁ Πλάτων καὶ οἱ στωϊκοὶ ἠρμηνεύον τοὺς μύθους τοῦ Ὀμήρου καὶ τῶν διαφόρων Μυστηρίων, τὴν δὲ χριστιανικὴν θρησκείαν ἐν γένει θεωρεῖ ὡς ἐν τῶν στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὡς ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει πραγματοποιήσιν ἀνθρωπίνων ἀξιών.—Κατὰ τὰς ψυχολογικὰς ὅμως θεωρίας

* Διάλεξις δοθεῖσα τῇ 17ῃ Μαρτίου 1957 ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Συνδέσμου Θεσσαλονίκης.

τῶν χρόνων μας ἡ πηγή καὶ ἡ φύσις τοῦ πολιτισμοῦ, ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἰδεαλιστικὰς θεωρίας, ἀναζητεῖται οὐχὶ εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἰσχυουσῶν ἰδεῶν καὶ ἀξιῶν, ἀλλ' εἰς τὸ ὑποσυνείδητον κόσμον τοῦ ἀνθρώπου μὲ κέντρον εἴτε τὴν σεξουαλικὴν ὁρμὴν (libido), εἴτε τὸ αἶσθημα μειονεξίας, εἴτε τὴν «ψυχὴν» κ. τ. τ. Εἶναι πολὺ γνωστὰ αἱ περὶ προελεύσεως καὶ φύσεως τοῦ πολιτισμοῦ ἀπόψεις τοῦ Βιεννέζου ψυχολόγου Freud. Ὑπενθυμίζομεν ἀπλῶς τὰς θεωρίας του περὶ ἐξιδανικεύσεως τῆς σεξουαλικῆς ὁρμῆς καὶ ἐκδηλώσεως αὐτῆς ὑπὸ εὐγενῆ μορφὴν εἰς τὰς διαφόρους πνευματικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου.—Παρομοίως καὶ αἱ θεωρητικαὶ μελέται τῆς κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως τῶν χρόνων μας δὲν παράγουσιν τὸν πολιτισμὸν ἐξ οἰωνδῆποτε ἰδεῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐκ τοῦ βασικοῦ ἐνστικτοῦ τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος περὶ ὑπάρξεως ἐναντι τῆς φύσεως καὶ ἐναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Κατὰ τὰς κοινωνιολογικὰς ταύτας θεωρίας ἡ αἰματόβρεκτος οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν ὅλων τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων τοῦ πολιτισμοῦ, εἴτε πνευματικῶν, εἴτε θρησκευτικῶν, εἴτε ἠθικῶν, εἴτε καλλιτεχνικῶν. Ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν τελευταίων τούτων ἀπόψεων ἀνάλυσις τοῦ ἐμπειρικοῦ πολιτισμοῦ, εἴτε ἐκ ψυχολογικῶν εἴτε ἐκ κοινωνιολογικῶν προϋποθέσεων, διαφέρει τῆς ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀφορμωμένης χριστιανικῆς ἀναλύσεως τοῦ πολιτισμοῦ εἰς δύο σπουδαία σημεῖα: α) ὁ Χριστιανισμὸς θεωρεῖ τὴν κατάστασιν πού περιγράφουσι οἱ ψυχολόγοι καὶ οἱ κοινωνιολόγοι οὐχὶ ὡς τὴν κανονικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὡς κατάστασιν πτώσεως, καὶ β) ὁ Χριστιανισμὸς, ἐναντι τῶν κοινωνιολογικῶν ἰδιαιτάτα θεωριῶν, δὲν θεωρεῖ τὸν πολιτισμὸν ὡς λυτρωτὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ θεωρεῖ καὶ αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἀντικείμενον λυτρώσεως.

Ὅταν ἐξετάξῃ τις τὰς κρατούσας σήμερον περὶ προελεύσεως καὶ φύσεως τοῦ πολιτισμοῦ θεωρίας ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν περὶ δημιουργίας, πτώσεως καὶ ἐν Χριστῷ ἀνακαινίσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του δύο διάφορα πράγματα, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον δὲν συμπέπτουν, ἀλλὰ δίδουσι τοῦλάχιστον τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀντιθέσεως μεταξύ των. Ὑπὸ τὸν πνέοντα δὲ σήμερον ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ θεολογικὸν ἄνεμον εἶναι ἀδύνατον δι' ἓνα θεολόγον νὰ ἐξετάσῃ τὰς σχέσεις Χριστιανισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ ἄλλως ἢ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν μεταξύ αὐτῶν διαφορῶν. Τοῦτο δὲ συμβαίνει σήμερον οὐχὶ μόνον διὰ λόγους ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀντιδράσεως πρὸς τὴν θεολογίαν τοῦ 19ου αἰῶνος, ἡ ὁποία, ὁρμωμένη εἴτε ἐξ ἐγγελευσάντων εἴτε ἐκ καντιανῶν προϋποθέσεων, ἔτεινε νὰ ταυτίσῃ Χριστιανισμὸν καὶ πολιτισμὸν, τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῶν συγχρόνων κοινωνιστικῶν ἀρχῶν. Αἱ ἀφελεῖς αὐταὶ ἀντιλήψεις προϋπέθετον ἔλλειψιν συναισθήσεως τοῦ

σοβαροῦ χαρακτῆρος τῆς ἀμαρτίας καὶ μίαν τελείως παιδαριώδη αἰσιοδοξίαν περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου, ἐκτὸς τῆς παρεξηγήσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ νοήματος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἰς τὸ σύγχρονον θεολογικὸν κλίμα αἱ ἀπόψεις αὐταὶ ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ σχεδόν, ἡ δὲ θεολογικὴ σκέψις ἐπιστρέφει σήμερον εἰς τὰς πρώτας πηγὰς καὶ τοὺς ἀρχικοὺς ἐρμηνευτὰς τῶν πηγῶν.

Ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐξετάσωμεν ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς ἱστορικῆς ἐκθέσεως ἐν ἀρχῇ μὲν τὰς προϋποθέσεις τῆς χριστιανικῆς θέσεως ἐναντι τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ἀκολουθῶν δὲ τὰς κυριώτερας ἐναντι τοῦ πολιτισμοῦ θέσεις, τὰς ὁποίας υἰοθέτησαν ἡ χριστιανικὴ θεολογία ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.

***

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας τῆς Π. Διαθήκης μανθάνομεν, ὅτι ἡ ἰουδαιοχριστιανικὴ θρησκευτικὴ μας παράδοσις ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τῆς ὄχι εἰς τὸν κατωκλιμένον μονίμως καὶ πεπολιτισμένον χῶρον τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀλλ' εἰς τὴν ἔρημον. Ἡ πρώτη κοιτίς τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Δυτικοευρωπαίων εὐρίσκεται, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὴν Αἴγυπτον. Διάδοχοι ἐκείνων ὑπῆρξαν ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ρώμη. Ἄλλ' ὁ χῶρος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς τῆς Π. Δ. ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον τῆς λυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου δὲν εὐρίσκατο οὔτε εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, οὔτε εἰς τὴν Βαβυλῶνα, οὔτε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἦτο εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἀραβίας καὶ τοῦ Σινᾶ. Σὰς ὑπενθυμίζω μίαν παλαιάν καὶ γνωστὴν ἱστορίαν. Ὁ Ἀβραάμ, ὁ πατριάρχης, ζῆ ἐντὸς τῆς πεπολιτισμένης Οὐρ τῶν Χαλδαίων. Ὁ Θεὸς τὸν διατάσσει νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Οὐρ καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς θὰ τοῦ ὑποδείξῃ. Καὶ ἐγκαταλείπει ὁ Ἀβραάμ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Οὐρ καὶ ἀρχίζει ἓνα πλάνητα ποιμενικὸν βίον ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς τῆς ἐρήμου τῆς Ἀραβίας, κατοικῶν πάντοτε ὑπὸ σκηνᾶς. Ὅταν ἀργότερον οἱ ἀπόγονοί του ὑπεδουλώθησαν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐργάζωνται ὡς σκλάβοι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν μεγαλεπήβολων οἰκοδομικῶν ἔργων τῶν Φαραῶ, ὁ νοῦς των συνεχῶς ἐπέτα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς ζωῆς τῆς ἐρήμου. Ὁ Μωϋσῆς ἐνεψύχωσε τοὺς σκλάβους καὶ κατώρθωσε πράγματι νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, ὅπου ἔμειναν τεσσαράκοντα ἔτη. Ἄλλ' ἐδῶ, κατὰ τὰς περιπλανήσεις εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, ἐφθασε διὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ ἡ ἀποφασιστικὴ στιγμή. Θὰ παραμείνῃ πλάνης ἐντὸς τῆς ἐρήμου, τῆρῶν τὴν ἀγνότητα καὶ ἀπλότητα τοῦ ποιμενικοῦ βίου τῆς ἐρήμου, ἢ θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἐγκατασταθῇ κάπου μεταξύ τῶν ἐθνῶν, ὅποτε καὶ θὰ κινδυνεύσῃ νὰ ἀφομοιωθῇ ἀπὸ τὰ γύρω του ἔθνη; Τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ τῆς Π. Δ. προέβλεπε τὸν Ἰσραὴλ οὐχὶ ἀπλῶς

ΔΡΑΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ (*)

II.

Περιπτώσεις τέκνων τών πενεστέρων τάξεων.

1. Ἄς ἀντικρύσωμεν νῦν τὰς περιπτώσεις τῶν πενεστέρων τάξεων.

2. Ἡ σημασία καὶ τοῦ προβλήματος τούτου διεπιστώθη ἤδη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ὑπενθυμίζομεν αἰφνης τὸ περὶ πλούτου ἔργον τοῦ Ἀριστοφάνους, ἐνθα ὁ τελευταῖος ἀναπτύσσει «μὲ ἕκτακτον καλαισθησίαν καὶ μὲ αὐτόχρημα φιλοσοφικὴν ἀντίληψιν» τὰ τῆς οικονομικῆς θέσεως καὶ τῶν τυγῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐκεῖ ἐμφανίζεται ὡς βᾶσις τῆς κοινωνίας ἡ ἐργασία, ἄνευ τῆς ὁποίας τὰ πάντα διαλύονται καὶ ἀπόλλυνται. Δύσμοιρος δ' εἶναι

(*) Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 287 τοῦ προηγ. τεύχους.

14. Σπ. Ν. Φίλιππας. Ἀριστοφάνους Πλούτος. Βιβλιοθήκη Παπύρου. Ἄρ. 30. Ἀθήναι. Ἐν προλόγῳ.

χάριν τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλ' ὡς ὄργανον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν λύτρωσιν τοῦ κόσμου. Ἐάν ὁ Ἰσραήλ ἔμενον εἰς τὴν ἐρήμον, δὲν θὰ διέφερε σήμερον τῶν γνωστῶν Βεδουϊνῶν τῆς ἀραβικῆς ἐρήμου. Κατὰ τὴν Π. Δ. ὁ Θεὸς ἤρπασε τὰς φυλάς αὐτὰς τῆς ἐρήμου, τὰς ἔκαμεν ἔθνος καὶ τὰς ἔριψεν εἰς τὴν γῆν Χαναάν, μεταξὺ λαῶν, ὅπως λέγομεν, «πεπολιτισμένων». Ἐδῶ ἀκριβῶς, μὲ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὸν πεπολιτισμένον χώρον τῆς Παλαιστίνης ἀρχίζει τὸ δράμα ἑνὸς λαοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ θρησκεία ἔφερε τὸν κοινωνικὸν χαρακτῆρα τῆς ἐρήμου καὶ προωρίζετο, μολαταῦτα, νὰ γίνῃ ἐν Χριστῷ παγκόσμιος θρησκεία! Ἡ πάλη καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ μεταξὺ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Θεοῦ, ποῦ τοῦ ἀπεκαλύφθη εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ τῶν ἀπαιτήσεων ἑνὸς ἀντιθέου καὶ εἰδωλοαττικῶν πολιτισμοῦ ἀποτελεῖ τὸ Leitmotif ὅλης τῆς θρησκευτικῆς ἐξελιξέως ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ καὶ ἐν τῷ Χριστιανισμῷ μέχρι σήμερον.

Δύο εἶναι κυρίως τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκλύουν τὴν προσοχὴν μας, ὅταν ἀναγινώσκωμεν τὰς τόσον πλαστικὰς διηγήσεις περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἰουδαιοχριστιανικῆς ἡμῶν παραδόσεως:

α) Μᾶς ἐκπλήσσει πῶς, ὅτι ὁ Θεὸς, κατὰ τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ὡς ὄργανον τῶν βουλῶν του διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐκλέγει τὸν κατὰ τὰ ἀνθρώπινα κριτήρια πλέον πεπολιτισμένον λαόν, τοὺς Αἰγυπτίους φερ' εἰπεῖν, ἀλλὰ νομάδας φυλάς τῆς ἐρήμου. Διατί ἄρα γε ὁ Θεὸς ἐξέλεξε τὸν Ἰσραήλ καὶ οὐχὶ ἄλλον τινὰ λαόν; Οἱ συγγραφεῖς τῆς Π. Δ. δὲν ἐπιχειροῦν νὰ εὑρουν τοὺς λόγους τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἰσραήλ· οὗτοι εὑρηγται ἐν τῷ Θεῷ καὶ οὐχὶ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὃν ὁ Θεὸς ἐξέλεξε ἐλευθέρως. Ἀλλὰ τὸ ἐρώτημά μας δὲν εἶναι διατί ὁ Θεὸς ἐξέλεξε τὸν Ἰσραήλ, ἀλλὰ διατί ἐξέλεξε φυλάς νομάδας καὶ πλά-

ὁ λαός, ὅστις νομίζει ὅτι εἶναι εὐτυχής, διότι ἔχει χρήματα. «Τὸν ἀληθῆ πλοῦτον, τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν ἀποτελεῖ ἡ ὠφέλιμος προσπάθεια, ἡ εὐχαρίστησις τοῦ ἐπιτελεσθέντος καθήκοντος. Ἡ τάξις τῶν ἐργαζομένων εἶναι τὸ στήριγμα τῶν λαῶν, ἐν ᾧ ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ μαλθακότης ἐπιφέρουν τὴν καταστροφὴν τῶν. Ὑγεία, θάρρος, ἱκανότης, ἀρετή, — εἶναι οἱ εὐγενεῖς καρποί, τοὺς ὁποίους ἡ ἐργασία προσφέρει δαψιλῶς εἰς ὅσους τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴν ἐπιδιώκουν μετὰ ζήλου»¹⁴.

«Πενία: Σκώπτειν πειρᾶ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας, οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Πλοῦτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. Παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαργῶντες καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίνονες εἰσὶν ἀσελγῶς, παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαιοί... Περὶ σωφροσύνης ἡδὴ τοῖνυν περανῶ σφῶν

νητας ὡς λαόν Του. Ἡ Π. Διαθήκη οὐδὲν λέγει περὶ τῶν λόγων τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκλογῆς ὡς ὄργανου τῶν βουλῶν του μιᾶς ἢ περισσοτέρων φυλῶν τῆς ἐρήμου, οὐχὶ δὲ ἔθνος τινὸς πεπολιτισμένου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Νὰ ἀναζητήσῃ τις τοὺς λόγους εἰς τὰς διαφορὰς καὶ ἀντιθέσεις μεταξὺ γεωργικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ζωῆς τῆς ἐρήμου; Οἱ γεωργικοὶ πολιτισμοὶ παρὰ τοὺς ποταμοὺς Νεῖλον, Τίγρητα καὶ Εὐφράτην εἶχον ὡς διακριτικὰ τὴν ἔγγειον ἰδιοκτησίαν, τὴν δουλείαν, τὴν ἱερὰν πορνείαν, τὴν οἰνοποσίαν καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν. Ἀντιθέτως εἰς τὸν ποιμενικὸν βίον τῆς ἐρήμου ἡ ἔγγειος ἰδιοκτησία ἦτο ἀνώφελος καὶ ἀγνωστος, διότι αἱ φυλαὶ τῆς ἐρήμου ζοῦν βίον πλάνητα, ὅπως καὶ ἡ δουλεία εἶναι ἀγνωστος εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα τῆς ἐρήμου. Τὸ φυσικὸν περιβάλλον καὶ τὰ αὐστηρὰ ἦθη τῆς ἐρήμου — ὅπως τὰ εὐρίσκομεν μέχρι σήμερον — ἀπέκλειον τὴν πορνείαν, τὴν οἰνοποσίαν καὶ τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ θεοῦ εἰς εἰδῶλα. Νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς ἀρχικῆς του καταστάσεως, αἱ ομάδες αὐταί, ποῦ δὲν ἐγκατεστάθησαν κάπου μονίμως καὶ δὲν ἀνέπτυξαν τοὺς γνωστούς μας ἀρχαίους γεωργικοὺς πολιτισμοὺς, ἀλλ' ἔζησαν βίον ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν πανομοιότυπον, πλανώμενοι μὲ τὰ ποιμνία των ἀνὰ τὰς ἐρήμους, διέσωσαν χαρακτηριστικὰ τινα στοιχεῖα ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ὑπενθυμίζουσι, οὕτως εἰπεῖν στοιχεῖα τινὰ τῆς ἀρχικῆς, κατὰ τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τοῦ ἀνθρώπου καταστάσεως; Μήπως τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἠδύνατο ν' ἀρχίσῃ ἀλλαχθὲν παρὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ; Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν μετὰ βεβαιότητος εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά.

(Συνεχίζεται)

ΣΑΒΒΑΣ ΑΓΟΥΡΙΔΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

κάνανιδάξω, ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν»¹⁵.

Τοιαύτην σημασίαν ἔχει ἡ ἐν τῷ μνημονευθέντι περὶ πλούτου ἔργῳ τοῦ Ἀριστοφάνους ἀπολογία τῆς ἐκπροσωπούσης τὴν Πενίαν γυναικός, ἔνθα «ἡ μεγάλη ἰδέα τοῦ ποιητοῦ ἐμφανίζεται κεκρυμμένη ἐν μέρει ὑπὸ τὰς ἀστειότητας καὶ τὰς παραδόσεις, αἰτινες ἀποτελοῦν οἰονεὶ τὸ ὑποχρεωτικὸν ἔνδυμα τῆς μούσης τοῦ Ἀριστοφάνους»¹⁶.

Τὸν οἰκονομικὸν παράγοντα ἐξαίρουσι καὶ οἱ Θεουδίδης καὶ Ἀριστοτέλης¹⁷.

Τέλος χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων θεοποίησις τῆς πενίας, ἥτις ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀπάντησιν τῶν κατοίκων τῆς Ἄνδρου πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα. Οὗτος, μεταβάς ἐκεῖ ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ, ἀπῆλθε χρήματα παρ' αὐτῶν, δηλώσας χαρακτηριστικῶς ὅτι φέρεται μετ' ἑαυτοῦ δύο θεάς, ἥτις τὴν Πειθῶ καὶ τὴν Βίαν ἢ ἄλλως τὴν Ἀνάγκην. Οἱ Ἄνδριοι, ἀρνηθέντες τὴν καταβολὴν τῶν αἰτηθέντων χρημάτων, ἀπήντησαν ὅτι καὶ οὗτοι ἔχουσι δύο προστάτας θεούς, ἥτις τὴν Πενίαν καὶ τὴν Ἀμυχανίαν. Καὶ ὁ Πλάτων¹⁸ μνημονεῖ μῦθον τινά, καθ' ὃν ὁ ἔρωσ ὑπῆρξεν υἱὸς τῆς Πενίας, διὸ οὗτος «πένης ἀεὶ ἐστὶ» καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετὴς ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος ἀεὶ κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων ἀεὶ ἐνδεία ξύνοικος». Ἦτοι¹⁹ «εἶναι πάντοτε φτωχὸς καὶ ξυπόλυτος καὶ ἄστεγος, ζαπλώνει πάντατε στὴν γῆ χωρὶς στῶμα, κοιμᾶται ἀπ' ἔξω ἀπὸ τις πόρτες, στοὺς δρόμους πάντοτε, καὶ ἀκολουθῶντας τὴν φύσιν τῆς μητέρας του ἔχει συνδεθῆ μετ' ἡ φτώχεια»²⁰. Τὸ πρόβλημα τῶν πενήτων ποικιλοτρόπως ἐπεζήτησε νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ ὁ μέγας Περικλῆς, ὅστις ἐπεχείρησε νὰ μεταβάλλῃ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων κατὰ κυριολεξίαν εἰς «φιλόφρωνον Ἰδρυμα». Ἀκόμη προεκάλεσε τὴν ἐπιψήφισιν νόμου περὶ τῶν λεγομένων «θεωρικῶν χρημάτων», τὰ ὅποια ἐχορηγοῦντο εἰς τοὺς πένητας, ἵνα δύνανται οὗτοι, πληρώνοντες τὸ εἰσιτήριον, νὰ παρακολουθῶσι τὰ ἀθανάτου μεγαλοπρεπειᾶς διδακτικὰ ἀριστοτεχνήματα τῶν ἐπιφανῶν ἀρχαίων δραματοποιῶν²¹.

15. 555 ἐπ.

16. «Σπ. Ν. Φίλιππας. Αὐτόθι. Πρβλ. καὶ Alfred καὶ Maurice Croiset. Ἱστορία τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς λογοτεχνίας. Μετάφρ. Ἀνδρέου Ι. Πουρνάρα. Τόμος Γ'. Ἀθήναι 1948», σ. 533.

17. Γ' 45. Πολιτικά Ε β'. Περὶ τούτου «Κωνσταντῖνος Γ. Γαρδίκας. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔροι. Περιοδ. Ἀστυνομικὰ Χρονικά. Τόμος Δ'. Ἀθήναι 1956», σ. 3975.

18. Συμπόσιον 203 D.

19. Κατὰ μετάφρασιν ἐν Ἐγκ. Λεξ. Ἡλίου. Τόμος ΙΕ', σ. 713.

20. P. Commelin. Nouvelle Mythologie Grecque et Romaine. Paris 1909. σ. 435. La pouvereté: «On la représente sous les traits d' une femme pâle, inquiète. Mal vêtue, glanant dans un champ déjà moissonné».

21. Κ. Παπαρρηγόπουλος - Π. Καρολίδης. Ἱστορία τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Τεύχος 7, ἰδίως σ. 177 ἐπ., ὡς καὶ Βύσταθιός Καραβίας. Παγκόσμιος Ἱστορία, (τῆ συνεργασία διαφῶρων ἐπιστημόνων). Τόμος Δ'. Ἀθήναι, σ. 436 ἐπ. Ὁμοίως Ἰωάννης Κ. Παπαζαχαρίου. Ἀρθρα. Τεύχος Α'. Ἀθήναι

Συγκεκριομένην πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν πενήτων ἀνέλαβον ἐπὶ βυζαντινῆς ἐποχῆς τόσον ἡ πολιτεία, ὅσον καὶ ἡ Ἐκκλησία. Εἰδικώτερον ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦτο «τῆς πενίας παριστή», ὁ ὅσιος Θεοδόσιος «ἀστέγων σκέπη καὶ γυμνῶν ἀμφίσεις». Εἰς τὴν χορείαν τῶν φιλοφρόνων ἀνήκουσι καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἱεράρχαι, οἷον ὁ Χρυσόστομος, ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, ὁ ἐν Σπάρτῃ ὅσιος Φιλάρετος, ἡ Ἁγία Ἐλένη, ἡ διάκονος Ὀλυμπιάς, ἥτις «τὸν Χριστὸν μιμουμένη γυμνὸν ἐνέδουε». Τέλος δὲ καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, ὅστις γενικῶς καθ' ἅπαντα τὸν βίον του ἐπέδειξεν ὑπέροχον φιλόφρωνον δρᾶσιν ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν, ὑπῆρξε δ' ὁ δραστήριος ἰδρυτὴς τῆς περιφήμου ἐκείνης «Βασιλειάδος», δηλονότι τῆς μεγάλης ἐκείνης φιλοφρονικῆς πόλεως ἐκ συνοικισμῶν, πτωχοτροφείων, ξενοδοχείων ἀστέγων καὶ πεινῶντων. Εὐποιῖαν ὅμως ἤσκει ὑπὲρ τῶν ἐνδεῶν καὶ ὁ λαὸς τοῦ Βυζαντίου. Ἐν καιρῷ οἰκονομικῶν κρίσεων ἐνεκα σεισμῶν ἢ ἄλλων λόγων αἱ κράτιστοι τῶν πολιτῶν περιορχόμενοι νύκτωρ τὰς ὁδοὺς παρεῖχον ἀρωγὴν». Ἀλλὰ καὶ γενικῶς ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν πενήτων ἀντιλήψει «οὐ μόνον οἱ δυνατοὶ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ δήμου πλεῖστοι, μᾶλλον δὲ σύμπαντες ἐφιλονίκουν ἄλλοι ἄλλους ὑπερβαλέσθαι τῇ περὶ τοὺς δυσπραγοῦντας φιλοτιμίᾳ». Τέλος δ' εἶχεν ἀποβῆ οἰονεὶ ἔθιμον, ὅπως οἱ συντάσσοντες τὰς διαθήκας τῶν Χριστιανῶν καθιστῶσιν ἅμα καὶ «τὸν Χριστὸν κληρονόμον», ἥτοι νὰ δηλώσιν, ὅπως τμηματῶς τῆς περιουσίας τῶν διατεθῆ ὑπὲρ ἐπιουρίας τῶν οἰκονομικῶς ἐνδεῶν²¹.

3. Τὸ θέμα τῆς πενίας συνεχίησε τέλος εὐρέως καὶ τὴν λογοτεχνίαν, διεθνή καὶ ἡμετέραν. Παραδειγματικῶς ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς Ρωσικῆς λογοτεχνίας τὰς ἀκολουθοῦσας εἰδήσεις: Λ. χ. ἀναφέρομεν τὸν Πίσιεμσκη (1820—1881), τὸν ὁποῖον παρέβαλον πρὸς τὸν Ζολᾶ. Οὗτος εἶναι «ἀρκετὰ ἄγριος ρεαλιστής», δοκιμάζει δ' ἠδονὴν ζωγραφίζων τὰς ἀσχημίας καὶ βρωμερότητας τῆς ρωσικῆς κοινωνίας. Εἰς τὸ δρᾶμα του «Πικρὸν Πεπρωμένον» παρουσιάζει «μ' ἕνα σπαρακτικὸν τρόπον, τὴν ἀθλιότητα τῆς πτώχειας, τὴν ὁποίαν ἐκμεταλλεύεται καὶ ἀτιμάζει ὁ πλούτος». Ἀναφέρομεν ἐν συνεχείᾳ τὸν Δοστογιέβσκη (1821—1881), ὅστις ὑπῆρξεν εἰς ἀφαστος ψυχολόγος. Ἐπειδὴ ὑπέφερε πολὺ εἰς τὴν ζωὴν του, ἐνδιεφέρθη ἰδιαιτέρως δι' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑποφέρουσι καὶ οἱ ὅποιοι ἀποκαλοῦνται ταπεινοὶ καὶ περιφρονημένοι πένητες. Ὁμοίως τὸν ποιητὴν Νικόλαον Νεκράσοβ (1821—1876), ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ αὐτὸς «ὁ τραγουδιστὴς τῶν φτωχῶν καὶ τῶν καταφρονημένων». Ἡ μούσα του «εἶναι ἡ μούσα τῶν λυγμῶν καὶ τοῦ πένθους, ἡ μούσα «τοῦ πεθαίνω ἀπὸ τὴν πείνα» καὶ «τῶν ζητιάνων». Ἡ μούσα του εἶναι «ἡ μούσα

1949, σ. 8 ἐπ. Ὅρα γενικῶς καὶ Otto Erb. Wirtschaft und Gesellschaft im Denken der hellenischen Antike. Berlin und München, 1939.

22. Φαίδ. Κουκουλές. Βυζάντιον καὶ βυζαντινὸς πολιτισμός. Τόμος Β' I, σ. 71 καὶ Δ. Μπαλάνος. Μεγάλου Βασιλείου τὰ ἐλληνικὰ γράμματα. Βιβλιοθήκη Παπύρου. Ἀριθμὸς 2. ἐν τῇ εἰσαγωγῇ.

τῆς ἀγανακτήσεως). Ἡ γλῶσσά του εἶναι τραχυτάτη καὶ σθιναρά. Τραχύς ζωγράφος τῶν ἀνθρωπίνων ἀθλιότητων εἶναι καὶ ὁ Ριτσέβνικοβ (1811—1871). Καὶ τοῦτο, διότι ὑπέφερεν ὁ ἴδιος πολὺ εἰς τὴν ζωὴν του καὶ ἐπικράθη²³.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου οἱ στίχοι τοῦ «Ἐπαίτου», ποιήματος τοῦ τυφλωθέντος λογοτέχνου Ἡλ. Τανταλίδου ἐκ Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως (1818—1876):

«Γιὰ τὸ Θεὸ λόγο ψωμάκι
ἀδέλφια μου, γιατί πεινώ,
πιωχὸ φωνάζει γεροντάκι
μὲ δάκρυα ὡς τὸν οὐρανὸ !

Πολλοὶ περιοῦν ἐμπρὸς χορτάτοι
καλοντυμένοι κ' εὐγενεῖς.
Ἄχ! ὄλοι τοῦ γυροῦν τὴν πλάτη
δὲν τὸν πονάει κανεῖς, κανεῖς !

Πλὴν ἄλλος, νά ! φτωχὸς μὲ ράκη
μοιράζεται μ' αὐτὸν ἐκεῖ
ἓνα ξερὸ φετι ψωμάκι,
ποῦχε κρυμμένο σὺ σακκί.

Παιδιά, ὁ νόμος τοῦ ἐλέους
εἶν' ἅγιος καὶ σεβαστός,
τὸν ἀσπλαγχνὸ μὲ τοὺς ἀθέους
θά κατακρίνη ὁ Χριστός».

4. Τὸ θέμα τῆς πενίας ἔχει ἀντιμετωπισθῆ τὴν σήμερον κατ' ἐξοχὴν ὑπὸ τῆς κοινωνιολογούσης Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης. Ἡ ὁποία ἐξέλαβε τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τῆς γῆς μονοπωλιακῶς ὡς «οἰκονομικὸν» καὶ ἡ ὁποία κατὰ ταῦτα ἐθεοποίησε τὸν «Homo economicus», ἦτοι τὸν «οἰκονομικὸν ἀνθρώπον». Ὑπὸ τὴν ἔνοιαν ταύτην ἐθεωρήθη οὐσιαστικῶς ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ὡς παίγνιον τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων.

Ἐντεῦθεν ὁμως ἐξεκολάφθησαν τὰ κατώτερα καὶ κτηνώδη ἔνστικτα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἀνεπτύχθη τὸ ὕλιστικὸν πνεῦμα, ὁ μαμμωνισμὸς καὶ τὸ φρικῶδες ἀντιανθρώπινον φαινόμενον «τῆς πάλης τῶν ἀνθρωπίνων τάξεων».

5. Τοιοῦτοτρόπως τελικῶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος 19ου αἰῶνος ἐδημιουργήθη μία κίνησις ἐπιστημονικὴ πρὸς ἔρευναν τοῦ παθολογικοῦ τούτου κοινωνικοῦ φαινομένου τῆς πολυπτωχίας (Pauperismo), ἣτις ἀνήχθη εἰς τὴν ἀποκλιθεῖσαν «ἐπιστήμην τῆς πενίας» καὶ εἰς τὴν «ἀνθρωπολογίαν τῶν πενεστέρων κοινωνικῶν τάξεων»²⁵.

23. Σχετικῶς L. Leger. Ἱστορία τῆς ρωσικῆς λογοτεχνίας. Μετάφρασις Α. Παπαδημά. Ἀθῆναι, σ. 57 ἐπ., 58 ἐπ., 64 ἐπ., 77.

24. Κ. Φ. Σκόκου. Αὐτόθι.

25. Niceforo. Dizionario di Criminologia. 1943. I. σ. 157: Classi e Categorie sociali, II σ. 630 ἐπ.: Pauperismo. Σχετικῶς «Κωνσταντῖνος Γ. Γαρδίκας. Οἱ οἰκονομικοὶ ὄροι. Περιοδ. Ἀστυνομικὰ Χρονικά. Τόμος Δ' Ἀθῆναι 1956». σ. 3978 ἐπ. καὶ 3985. Ὅρα καὶ «Chr. J. Klumker. Fürsorgewesen. Leipzig. 1918». (Einführung in das Verständnis der Armut und der Armenpflege).

«Ἡ ἐνεργηθεῖσα σχετικὴ σπουδὴ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς τῆς μέσης καὶ τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, ἔδειξεν ὅτι οἱ πένητες μαστίζονται ὑπὸ χαρακτηριστικῶν σωματικῶν, πνευματικῶν, ψυχικῶν καὶ κοινωνικῶν κατωτεροτήτων». Ἰδίως τοξικομανίας καὶ οἰνοφλυγίας, ἐπαιτείας, ἀλητείας καὶ πορνείας, ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν, ψυχικῶν νοσησέων καὶ ὀλιγοφρενείας, ἀπαιδευσίας, ἀθείας, ὕλιστικῶν, ἀναρχικῶν καὶ ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν, αὐτοκτονιῶν, διαστροφῶν τῶν ἠθικῶν συναισθημάτων, ἐγκληματικότητος, ἀφροδισίων νοσημάτων, φυματώσεως καὶ ἄλλων νοσημάτων θνησιμότητος.

Παραστατικὴν δὲ καὶ ἐναργῆ εἰκόνα τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τῆς οἰκονομικῆς ἐνδείας παρέχουσι καὶ ἕνα ποιήματα ἐπιλέκτων ποιητῶν, ὡς τοῦ σατυρικοῦ Ἀνδρέου Λασκαράτου (1811-1901)²⁶:

«Γιατί τὰ τάλαρα τὰ λένε τάλαρα»

«5. Εἶν' τὸ ξύλο τῆς Γνώσεως τὰ χρήματα
κι' ὅποιος τᾶχει, ἔχει γνώση, εἶν' προκομμένος,
ᾧμορφος, ἔχει χίλια προτερήματα,
εἶν' ἀπ' ὄλο τὸν κόσμο 'παινεμένος,
παντοῦ ἐπιθυμητὸς ... μὰ εἶν' καὶ φαράκι
ποὺ κάνουν τὴν ψυχὴ πηλὸ ὄχ τ' αὐλάκι.

6. Μὴν τὰ 'γγιξ'τε, γιατί θὲ νὰ γνωρίσετε
τὸ βουλιασμὸ τῆς ἀθωότητός σας,
καὶ πλέον δὲ θὰ μπορέσετε νὰ ζήσετε
εὐτυχισμένοι 'στὸν Παράδεισὸ σας.
Τᾶφτειασ' ὁ Διάολος, κι' εἶναι διασολεμένα.
Ἄς' τε τα ἐκεῖ. Τοῦ τᾶχω ἀμαχεμένα».

Πλέον παραστατικὴν εἰκόνα τῆς ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τῆς φιλορηματίας ἔδωκεν ὁ Ἰωάννης Πολέμης (1862-1922)²⁷.

«(Εἶπ' ὁ χρυσὸς σὺ μάραρο)
ἐγὼ ὀδηγῶ σὰ σκοτεινὰ τοῦ κλέφτη μου τὸ χέρι
ἐγὼ ἀκονίζω τοῦ φοριᾶ τὸ δίκιο μαχαῖρι,
ἐγὼ ἀγοράζω τὴν τιμὴ καὶ τὴν πουλῶ σὺ δρόμο
ἐγὼ νικῶ τὴν ἀρετὴ, καταπατῶ τὸν νόμο,
περίσσειες εἶναι οἱ χάρες μου κι' ἡ δύναμή μου
[μόνη
γκρεμίζει θρόνους ἀπ' ἐδῶ, θρόνους ἐκεῖ στη-
[λώνει».

[Συνεχίζεται]

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Καθηγητῆς τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Διευθυντῆς τοῦ Ἀνωτάτου Φροντιστηρίου Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος

26. Κ. Φ. Σκόκου. Αὐτόθι.

27. «Κωνσταντῖνος Γ. Γαρδίκας. Ἐγκληματολογία. Τόμος Α'. Ἐκδ. γ'. Ἀθῆναι 1948», σ. 418.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ὑψηλὴ Βασιλικὴ διαβεβαίωσις.

Οἱ λόγοι τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου κατὰ τὸ Βασιλικὸν πρόγευμα τὸ δοθὲν εἰς τὰ ἐν Κερκύρα Ἀνάκτορα τοῦ «Μὸν Ρεπό», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τελετῆς τῆς «Διαβεβαίωσης» τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, ἐτελέσθη ἐκεῖ μὲ πᾶσαν μεγαλοπρέπειαν, εἶναι λόγοι εὐσεβεῖς καὶ ὑψηλόφρονες καὶ συνεκίνησαν βαθύτατα ὁλόκληρον τὸ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν πλῆρωμα.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, μὲ ἀληθῆ ἔξαρσιν καὶ μὲ πηγαῖον αὐθορμητισμὸν ἐκδηλώσας, διεκλήρυνεν «ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ὅτι θὰ εἶναι εὐτυχὴς νὰ παράσχη οἰανδῆ ποτε βοήθειαν, ἡ ὁποία ἤθελε τοῦ ζητηθῆ, διὰ νὰ ἐπανεύρη αὕτη τὴν ἀρχαίαν τῆς αἴγλην...».

Οὐδεὶς Ἕλλην ἀσφαλῶς ἀγνοεῖ τὸ ὑψηλὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ὅσον καὶ ἡ Α. Μ. Βασίλισσα Φρειδερίκη ἐξεδήλωσαν πάντοτε διὰ πᾶν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς βίτικῆς στάθμης καὶ γενικώτερον τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἔργον δὲ τῆς Βασιλικῆς Τῶν πρωτοβουλίας καὶ τῆς ὑψηλῆς Τῶν ὄντως ἐμπνεύσεως εἶναι τὸ Βασιλ. Ἐθνικὸν Ἰδρυμα, αἱ προικοδοτήσεις ἀπόρων νεανίδων, ἀλλὰ καὶ τόσο ἄλλοι δημιουργικοὶ ὄργανοί, οἱ ὁποῖοι τόσο ἐπιτυχῶς καὶ τόσο Ἐθνωφελῶς ἀπεργάζονται μίαν νέαν μυροβόλον ἀνοιξίν Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐμπνεομένου καὶ στηριζομένου ἐπάνω εἰς τὰς μεγάλας μας Ἐθνικὰς Παραδόσεις.

Μὲ τὰς προσφάτους δὲ καὶ τόσο ἐτυχεῖς δηλώσεις Του ὁ εὐσεβῆς καὶ ὑψηλόφρον Βασιλεὺς ἡμῶν Παῦλος, διακηρύττει—διὰ μίαν ἀκόμη φοράν καὶ ἐμφανέστατα καὶ διδακτικώτατα—τὴν ἐδραίαν Του πίστιν, ὅτι ὁ Πολιτισμὸς αὐτός, διὰ νὰ εἶναι ἀσφαλῆς καὶ καρποφόρος, δελεῖ νὰ στηρίζεται εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ ἐντίμου καὶ ἠθικοῦ χαρακτήρος, τὸν ὁποῖον πρὸ παντός καὶ κατ' ἐξοχὴν καλλιεργεῖ τὸ ὑγιὲς καὶ ἀκμαῖον θρησκευτικὸν συναίσθημα.

Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, μὲ τὸ Συνοδικὸν τῆς πολιτεῦμα καὶ σύστημα, εἶναι ἡ ἀνωτάτη πνευματικὴ ἀρχὴ ἡ ὁποία χειραγωγεῖ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ κατηύθυνε πάντοτε τὰ ἱερά του συναισθήματα. Καὶ ὄχι μόνον ἐπρωτοστάτησεν πάντοτε εἰς τοὺς ἀπελευρωτικούς του ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ προσέδωκεν ὑψηλὸν ἰδεαλισμὸν καὶ εὐγένειαν καὶ ρυθμὸν εἰς τὴν ζωὴν του.

Διὰ τοῦτο, πᾶσα ἐπίσχυσις προσφερομένη πρὸς τὴν ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑψηλῆς τῆς ἀποστολῆς ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὴν γενικώτεραν καὶ ἀποδοτικώτεραν προσπάθειαν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἔθνους.

Καὶ ἡ ἀπερίφρατος Βασιλικὴ διαβεβαίωσις πρὸς τὸν νέον Προκαθήμενον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, περὶ τῆς ἀμερίστου παροχῆς τῆς Ὑψηλῆς Του ἀρωγῆς καὶ βοηθείας εἰς τὸ ἔργον του, πλημμυρίζει μ' αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης τὰς καρδίας ὅλου τοῦ Ὁρθόδοξου πληρώματος. Διότι ἀποτελεῖ αὕτη τὴν ἀσφαλεστέρην ἐγγύησιν, ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ θεωρήσῃ πάντοτε βαρύνουσαν τὴν σημασίαν τοῦ ἱεροῦ ὄργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους. Καὶ δὲν θὰ φρεισθῆ θυσιῶν—ὡς τοῦτο ἐγίνετο δυστυχῶς μελεχοὶ σήμερον—διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς.

Ἄνεμος ἀνακαινιστικὸς.

Εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιεύονται προκηρύξεις, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διὰ τῶν ὁποίων καλοῦνται οἱ διάφοροι ἔχοντες τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ὑποβάλωσιν ὑποψηφιότητα εἰς τὰς κενὰς θέσεις Ἐφημερίων, τόσο τῶν ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, ὅσον καὶ ἄλλων ναῶν τῆς Πρωτευούσης.

Τὸ γεγονός ἀποτελεῖ καινοτομίαν ἐντελῶς ἀήθη διὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς καιροὺς μας. Διότι παρωρᾶτο ἡ ρητὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιταγῆ τοῦ Ἐνοριανοῦ νόμου. Καὶ μετετίθεντο κατὰ κανόνα—ὑπὸ τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος—ἱερεῖς ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν ἔχοντες ἰσχυροὺς ὑποστηρικτὰς, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐστεροῦντο τῶν προβλεπομένων προσόντων. Καί, ὡς γνωστὸν, οὐδὲν μονιμώτερον τῆς προσωρινότητος.

Τοῦτο ὅμως, ὄχι μόνον ἀπετέλει κατάχρησιν ἐξουσίας ἐντελῶς ἀπαράδεκτον. Ἀλλὰ καὶ ἀπεγοήτευν εὐλόγως τοὺς νέους μας Θεολόγους, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπον ἑαυτοὺς παραγκωνιζομένους καὶ ἀποκλειομένους ἀπὸ τὰς ἐφημεριακὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀνῆκον. Καὶ τοῦτο πρὸς ζημίαν γενικώτεραν καὶ τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας.

Ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ ρηξικέλευθος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφασιστικότης τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου κ. Θεοκλήτου τὸν τιμᾷ ὅλων ἰδιαίτερος. Καὶ ἀποδεικνύει χαρακτηριστικώτατα τὴν ἠθικὴν του προσωπικότητα καὶ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν του. Καὶ ταυτοχρόνως διασαλπίζει τὴν στεράν του ἀπόφασιν, ὅπως πνεύσῃ ἄνεμος ἀνακαινιστικὸς ἐν τῇ Διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ.

Ἀνεγράφη προσφάτως εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, ὅτι κατηρτίσθη «σχέδιον δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ», τὸ ὁποῖον συμπληρούμενον καὶ ἐπεξεργαζόμενον ἀρμοδίως θὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν τοῦ Ο.Η.Ε., ὅπως νιοθετούμενον ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη-Κράτη τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου, καταστῆ Διεθνὲς Δίκαιον. Διὰ τοῦ σχεδίου τούτου ἀναγνωρίζονται θεμελιώδη δικαιώματα εἰς τὸ παιδί. Καθ' ὅσον τοῦτο, ὡς τονίζεται, ἔχει ἀνάγκην εἰδικῆς προστα-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Σύνοδος

Τῆ 12ῃ παρελθ. μηνός συνήλθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ νέου Προέδρου Αὐτῆς Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεοκλήτου. Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τὰς γενομένας ἀντιφωνήσεις τοῦ πρώτου τῆ τάξει Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου καὶ τοῦ παρὰ τῆ Ἱ. Συνόδῳ Βασ. Ἐπιτρόπου καθηγητοῦ κ. Ἰωάν. Καρμίρη, περὶ ὧν γράφομεν εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τὸ κείμενον τοῦ «Ἐιρηνικοῦ Γράμματος» τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, δι' οὗ, κατὰ τὰ εἰωθότα, ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ τὰ τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς Μακ. Πατριάρχας καὶ Μακ. Προέδρους τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τὸ κείμενον τοῦ Γράμματος δημοσιεύεται ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐγένετο ἀποδεκτὴ

σίαι, λόγω ἐλλείψεως εἰς αὐτὸ φυσικῆς καὶ πνευματικῆς ὀριμότητος. Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς, ὅπως ἀναπτύσσεται ὑπὸ συνθήκας ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας.

Ἔχοντες αὐτὰ τὰ εὐρίσκομεν λαμπρὰ καὶ πλήρη ὀρθολογισμοῦ καὶ προοδευτικότητος.

Ἐχομεν ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι — κατὰ σύμπτωσιν — ἀναγγέλλεται ταχτοχρόνως, ὅτι «ὀκτακόσιοι συμμαχία νέων τρομοκρατοῦν σήμερον τὴν Ν. Ὑόρκην». Καὶ ὅτι ἡ ἐγκληματικότης αὐτῆ τῶν ἀνηλίκων ἀντιμετωπίζεται ὡς ἐν ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα προβλήματα, πὸν ἀπασχολοῦν τοὺς ἀρμοδίους. Οἱ δὲ εἰδικοί ἀποφαίνονται «ὅτι ἡ θεωρία, καθ' ἣν τὰ παιδιὰ πρέπει ν' ἀφήνῳνται ν' ἀναπτύχθωσιν μόνα τῶν εἶναι ὀλεθρία. Τὰ δ' ἐγκληματοῦντα παιδιὰ εἶναι θύματα τῆς ἐλλείψεως κύρους κ' ἐπιβολῆς ἐκ μέρους τῶν γονέων».

Ἀληθῶς, οὐδὲν ἱερώτερον τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου ὡς θείου μυστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἐνώνει ἰσοβίως καὶ ἀδιασπᾶσιως τὰ πεπωμένα δύο ὄντων. Ἡ οἰκογένεια ἀποκτᾶ τοιοῦτοτρόπως βαθύτατον πνευματικὸν νόημα καὶ ἀποβαίνει σχολὴ θυσίας, ἡ ὁποία συνδέει ἀρρηκτικῶς τοὺς συζύγους ἀπέναντι τῶν ἀγωνιῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν τῆς ζωῆς. Ὡς ὑπέρτατον δὲ ἰδεῶδες ἔχει τὴν μόρφωσιν τέκνων μ' εὐγενῆ συναισθήματα καὶ ἰδεώδη καὶ μὲ χριστιανικὰ βιώματα.

Ἀντυχῶς ἡ σύγχρονος πυρετικὴ ζωὴ διασπᾶ ὁλοῦν καὶ περισσότερον τὴν οἰκογενειακὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητά. Καὶ ἀντὶ τοῦ ἰδεώδους τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἀκεραίου κατὰ πάντα ἀνθρώπου, τείνει εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἰδεώδους καὶ τοῦ αὐτάρκους οἰκονομικῶς αὐτόμου.

Καὶ πιστεύομεν, ὅτι μόνον εἰς τὴν ἀνάδρομον ἐπιστροφὴν εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀντίληψιν τοῦ γά-

μῆ ἀπὸ τοῦ θρόνου παραίτησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ Ὀρεστιάδος κ. Ἰωακείμ.

— Ἐπίσης κατ' αὐτὴν ἀπεφασίσθη, ὅπως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Γρηγόριος ἀναλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ. Σ. παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε., ἣν κατεῖχεν, ὡς Μητροπολίτης Πατρῶν, ὁ ἐκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος.

— Συνοδικῶς ἀπεφασίσθη, ὅπως τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1958 ἐπιμεληθῶσιν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Καλλίνικος, Συνοδικὸς Σύνοδος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ρωγῶν κ. Διονύσιος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου Πανοσ. Ἀρχιεπισκόπος κ. Χρυσόστομος Μέμλης καὶ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἐμμανουὴλ Μυτιληναῖος.

— Ὁ Μακαριώτατος ὤρισε τοὺς κάτωθι Τοποτηρητὰς εἰς τὰς ἐξῆς χηρευούσας Ἱεράς Μητροπόλεις: Εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Πατρῶν τὸν Πρωτοσύγκελλον αὐτῆς Παν. Ἀρχιεπισκόπον κ. Θεόκλητον Ἀβραντινῆν, εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγία

μον ὡς θείου μυστηρίου ἐγκείται ἡ σωτηρία. Ἡ Ὀρθόδοξος μάλιστα Ἑλληνικὴ ἀντίληψις, εἰσδύουσα βαθύτερον, ταυτίζει τὸ μυστήριον τοῦ γάμου πρὸς τὴν ζωὴν τῶν μαρτύρων, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἱεράν καὶ εὐφρόδουρον ἐκείνην στιγμήν ἐνθυμίζουσι εἰς τοὺς νεονύμφους οἱ στέφανοι, πὸν κρατοῦνται ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τῶν.

Ἐντὸς δὲ μιᾶς τοιαύτης ἀντιλήψεως τοῦ νοήματος τῆς οἰκογενείας, τὰ παιδιὰ δὲν εἶναι δυνατόν εἶμῃ ν' ἀποβαίνουσι ἠθικὰ προσοπικότερες καὶ Χριστιανικὸι ἀδαμάντινοι χαρακτῆρες. Τὸ ἔργον δὲ τοῦτο τῆς οἰκογενείας συμπληροῦνται κατὰ τρόπον ἀληθῶς λαμπρὸν τὰ Κατηχητικὰ Χριστιανικὰ Σχολεῖα.

Τ.Α.Κ.Ε.

Μὲ τὴν κατὰ πάντα ἀξίει πᾶν πρωτοβουλία τῆς Διευθύνσεως τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ὁργανώθη καὶ ἐνηργήθη διὰ πρώτην ἤδη φοράν ἀπογραφή πάντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένων αὐτοῦ (Ἐφημερίων, Ἱεροδιακόνων, Ἱεροψαλτῶν κλπ.) ὡς καὶ τῶν συνταξιούχων.

Τὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. στοιχεῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀτομικὴν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν τῶν μετόχων (ἡλικία, προσόντα, τόπος ὑπηρεσίας, ἔτος χειροτονίας, μισθολογικὴ κατηγορία, σύνθησις οἰκογενείας κλπ.). Ἡ κατάταξις, ἡ διαλογή καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν ἀποτελεσμάτων ἐγένοντο διὰ τῆς μηχανολογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Γεν. Στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Ἐκ τῆς ἐν λόγω ἀπογραφῆς, τῆς ὁποίας στοιχεῖα τινὰ δημοσιεύομεν συνοπτικῶς εἰς ἄλλας στήλας ἐδημοσιουργήθη ὑλικὸν ἀναμφισβητήτου πληρότητος καὶ ἀκριβείας, χρήσιμον δὲ διὰ τὴν κατὰ πάντα ἀκριβῆ ἐξέτασιν οὐχὶ μόνον τῶν ὑπὸ μελέτην ζητημάτων τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ἀλλὰ καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀνακυπτόντων διαφορῶν τοιούτων.

λείας τόν Σεβ. Μητροπολίτην Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ευστάθιον και εις την 'Ι. Μητρόπολιν Διδυμοτείχου και 'Ορεστιάδος τόν Σεβ. Μητροπολίτην 'Αλεξανδρουπόλεως κ. 'Ιωακείμ.

Ο.Δ.Ε.Π. Την 17ην 'Ιουλίου συνήλθε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου 'Υδρας κ. Προκοπίου και ἀπεφάσισε τὴν κατεδάφισιν και ἐκ νέου οἰκοδομήσιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ερμού ἀρ. 5 ἀκινήτου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. 'Η σύνταξις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς μελέτης ἀνετέθη εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Τσολάκην.

— Ὡσαύτως ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων μελέτη ἀνοικοδομήσεως τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου, τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως, Βουλῆς, 'Απόλλωνος και Πεντέλης. Εὐθύς ὡς ληφθῆ ἡ σχετικὴ ἔγκρισις, θὰ διενεργηθῆ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀνοικοδομήσεως. Ἐξ ἄλλου συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κτιρίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἐλπίζεται δὲ ὅτι περὶ τὸ τέλος Δεκεμβρίου τρ. ἔτους θὰ εἶναι ἔτοιμον τὸ ἰσόγειον τμήμα τοῦ κτιρίου.

— Την 24ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνήλθε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. και ἡσχολήθη περὶ διάφορα θέματα τρεχούσης φύσεως.

'Αρχιεπισκοπὴ 'Αθηνῶν

'Ο ἐκλεγείς τὴν 7ην παρ. μηνὸς 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κύριος Θεόκλητος, ὁ ἀπὸ Πατρῶν, δοὺς τὴν νενομισμένην «διαβεβαίωσιν» αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐν Κερκύρα, και ἐνθρονισθεὶς τὴν 11ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Τὴν Α. Μακαριότητα ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του διάστημα ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Μακάριος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος, οἱ Ὑπουργοὶ κ. κ. Τσάτσος, Μπουρνιάς, Κωτιάδης, Παπαρηγόπουλος, ἡ κ. Τσαλδάρη, οἱ Ὑφυπουργοὶ κ. κ. Δαβάκης, 'Αλιμπράντης, Μάρτης, Καραπιτέρης, Μανέντης, Σκέφερις, ὁ συναρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Τσαλδάρης, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Σαπουνάκης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Σολιάτης, ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου κ. Κιουσόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Αρείου Πάγου κ. 'Αποστολόπουλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ 'Αρείου Πάγου κ. Κολοκοῦρης, ὁ 'Αρεοπαγίτης κ. Γκολφινόπουλος, ὁ πρεσβυτῆς κ. Στεφάνου, καθηγητὴν Πανεπιστημίου, ὁ κ. Στεφανόπουλος, ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κοινωνικοῦ Κόμματος, ὁ κ. Μανιαδάκης και πολλοὶ ἄλλοι.

— Την 15ην Αὐγούστου ἡ Α. Μακαριότης ὁ 'Αρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ λειτουργίαν ἐν τῷ 'Ι. Μητρ. Ναῶ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θήρας κ. Γεωργίου και τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Εὐρίπου κ. 'Αλεξίου, Ρωγῶν κ. Διονυσίου και Μαραθῶνος κ. Δαμασκηνοῦ.

— Τῇ 16ῃ Αὐγούστου ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος, ἀνεχώρησε πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, τῆς ὁποίας ἐπὶ 13ετίαν ὑπῆρξεν ὁ δίκαιος και σοφὸς ποιμναρχῆς. Εἰς τὴν Α. Μακαριότητα ἐπεφυλάχθη ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ εἰς ὅλας τὰς πόλεις και χωρία ἐξ ὧν Αὕτη διήλθε. Οὕτως εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως τοῦ Αἴγλου ὑπεδέχθησαν τὸν Μακαριώτατον ἐκ μέρους τῆς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αἰγιαλείας ὁ Γεν. Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος αἰδεσ. κ. Νικ. Ντρέκης, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως μετὰ Δημοτικὸν Συμβούλιον, αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως και πλῆθος κόσμου. Ἄμα τῇ ἀφίξει του ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Αἴγλου, ἔνθα

ἐτετέλεθη πανηγυρικὴ Δοξολογία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Γ. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος κ. Ντρέκης προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον, ἐκφράσας τὴν χαρὰν τοῦ 'Ι. κλήρου και τοῦ λαοῦ τῆς Αἰγιαλείας διὰ τὴν ἐκλογὴν του εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον και διὰ τὴν τιμὴν, ἣτις προσεγένετο εἰς τὴν Αἰγιαλείαν, τὴν ὁποίαν ἐτίμησε διὰ τῆς Ἀρχιερατείας του ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἀκολουθῶν τὴν Α. Μακαριότητα προσεφώνησεν ὁ Δήμαρχος Αἴγλου κ. Μεντζελόπουλος, εἰπὼν ὅτι ἡ κατὰ θέαν βούλησιν ἐκλογὴ τοῦ ἀπὸ Πατρῶν κ. Θεοκλήτου ὡς προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀπετέλεσε τὴν δικαίαν ἀναγνώρισιν τῶν γνωστῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἀρετῶν, προτερημάτων και ἰκανοτήτων τοῦ Μακαριωτάτου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Δήμαρχος, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν Ἀρχιερατείαν τοῦ Μακαριωτάτου ἐν τῇ 'Ι. Μητροπόλει Καλαβρύτων και Αἰγιαλείας κατὰ τὰ ἔτη 1931-1944, εἶπεν ὅτι αὕτη ἀπέδειξε τὴν Α. Μακαριότητα ὡς τὸν στοργικὸν πνευματικὸν πατέρα, τὸν πεφωτισμένον θρησκευτικὸν ἡγέτην, τὸν ἰκανὸν διοικητικὸν ἀρχηγόν, τὸν διδάσκοντα τὸν θεῖον Λόγον και πράττοντα τὸ ἀγαθόν, τὸν πατέρα τὸν οὐδενὸς κόπου φεισθέντα και τὴν ζωὴν του ἀκόμη ἐκθέσαντα εἰς σοβαροὺς κινδύνους, κατὰ τὰς μαύρας ἡμέρας τῆς ἐπ' ἐσχάτων ἐθνικῆς δουλείας, διὰ τὴν ἐπιβίωσιν και ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς φυλακὰς σωτηρίαν τῶν πνευματικῶν του τέκνων.

'Ακολουθῶν ὁ Μακαριώτατος, ἐπευφημούμενος ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἀνεχώρησε διὰ Πάτρας. Εἰς Μποζαίτικα ἀνέμενον τὴν Α. Μακαριότητα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Εὐστάθιος και ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Πατρῶν Παν. Ἀρχιμ. κ. Θεόκλητος Ἄβραντινῆς. Εἰς Πάτρας ὁ Μακαριώτατος ἀφίκετο περὶ ὥραν 7.40 ἀπογευματινῇ, γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἀναμένοντος εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως λαοῦ. Τὴν Α. Μακαριότητα κατὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς Πάτρας ὑπεδέχθησαν ὁ βουλευτῆς κ. Καρασπῆλιος, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον και λοιποὶ ἐπίσημοι. Τιμὰς ἀπέδιδεν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Πατρῶν. Τὴν Α. Μακαριότητα προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικῶν Συμβουλίου κ. Κοτρωνόπουλος και ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας τῶν «Φίλων τοῦ Βιβλίου». Μετὰ ταῦτα ὁ Μακαριώτατος κατηθύθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Πατρῶν, ἔνθα ἀνέμενον αὐτὸν ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Μπότσης, ὁ στρατιωτικὸς Διοικητῆς ἀντιστράτηγος κ. Α. Τσιτσεκλῆς, αἱ δικαστικαί, διοικητικαὶ και στρατιωτικαὶ ἀρχαί, τὰ προεδρεῖα τῶν ἐπιστημονικῶν συλλόγων κ.λ.π. Καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως πλήθη κόσμου ἐχειροκρότου ἐνθουσιωδῶς τὴν Α. Μακαριότητα, ἀναφωνοῦντα «Ἄξιος, ἄξιος». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸν ναὸν ἐψάλη δοξολογία, χοροστατούμενος τοῦ Μακαριωτάτου, συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος κ. Εὐσταθίου και συμπαντος τοῦ 'Ι. κλήρου τῆς πόλεως. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Παν. Ἀρχιμ. κ. Ἄβραντινῆς προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον, ἐκφράσας τὴν χαρὰν μὲν τοῦ ποιμνίου τῆς 'Ι. Μητροπόλεως τῶν Πατρῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς Προκαθημένου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ και τὴν λύπην τοῦ λαοῦ διότι στερεῖται ποιμένος κύρους, δραστηρίου και πεπειραμένου. Ἀκολουθῶν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι ἐμπνευσμένον λόγον αὐτοῦ.

«Προσφιλέστατον ποιμνιον, προσφιλέστατον πρεσβυτέριον, Κύριε Νομάρχα, ἐντιμοὶ ἀρχόντες και λοιποὶ τρισευλογημένοι χριστιανοί,

Μέχρι πρὸ 21 ἡμερῶν, προσέφερον τὰς πρὸς τὸν Πλάστην προσεσχὰς και δεήσεις, τὰς ταπεινάς μου τοιαύτας, ὑπὲρ εἰρήνης και σωτηρίας ἀπάντων ὑμῶν. Κατὰ τὴν ἐσπέραν αὐτήν, ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Ποιμναρχῆς σας, παρουσιάζω-

μαι σέ σάς, τὰ εδλογημένα πνευματικά μου τέκνα, ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐδλογώ τὸ ὄνομα τοῦ Παναγὰθου Θεοῦ. Καὶ τὴν στρυμὴν αὐτὴν ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου οἱ λόγοι, ποὺ ἔχει γράψει ὁ Ἅγιος Βασίλειος «οὐδὲν ἀπρονόητον, οὐδὲν προνοημένον. Τὰ πάντα τὰ διέπει ἡ Θεία Πρόνοια».

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1944, ἴσως ἀπροθύμως, κατέλιπον τὴν ἱστορικὴν καὶ μαρτυρικὴν Μητρόπολιν τῶν Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνελάμβανον τὴν διοίκησιν τῆς Ἁγίας καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Πατρῶν.

Ἐπέρασαν 13 σχεδὸν δλόκληρα χρόνια καὶ ὅλα ἐμερίμνησα νὰ τὰ ἀναλώσω εἰς δόξαν τοῦ δνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σωτηρίαν ἀπάντων ὕμῶν. Ἐλάχιστα ἐπετέλεσα, εἶχα ὅμως τὴν διάθεσιν καλῆν καὶ τὴν 26ην τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐκαλούμην, Σννοδικὸς ὢν, ἐκαλούμην ἀπὸ ἐδῶ, τὰς ἀγαπημένας μου τὰς Πάτρας, ἐκαλούμην νὰ μεταβῶ, λαν πρῶτῃ, εἰς τὰς Ἀθήνας, ἵνα, ὡς μέλος τῆς Σννοδου, κανονίσωμν τὰ τῶν ἐξοδίων τιμῶν τοῦ ἀδοκῆτως καὶ ἀπροόπτως ἐκλιπόντος Πρωτοερχοῦ Κυροῦ Δωροθέου, εἰς τὴν ἄνωψωσιν τοῦ ὁποῖου εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐθρόνον τὰ μέγιστα συνετέλεσα. Ἐργονα διὰ νὰ ἐκτελέσω τὸ Ποιμενικὸν Σννοδικὸν αὐτὸ καθήκον. Καὶ εἰς τέσσαρας ἡμέρας ἐξεδηλώθη ἡ θέλησις τῆς Ἱεραρχίας, ἵνα ἀπὸ τῶν Ἀποστολικῶν Ἐθρόνων τῶν Πατρῶν, τὸν Ἐθρόνον τὸν ὁποῖον καθηγίασε μὲ τὸν τίμιόν του αἶμα ὁ Ἄνδρῆας ὁ Πρωτόκλητος, μεταφερθῶ εἰς τὸν Ἐθρόνον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκήρυξε πρῶτος ὁ θεορρήμων καὶ ὑπερέτης Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἐδχαριστῶ τὸν Θεόν, εδχαριστῶ τὴν Ἱεραρχίαν, ἀλλὰ εδχαριστῶ ἰδιαιτέρως ὅλα μου καὶ τὰ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς καὶ τὰ τῆς γειτονικῆς τοιαύτης πνευματικῆ μου τέκνα, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς καλῆς των ποιμνῆς μὲ ἀνεβίβασαν εἰς τὸν πρῶτον Ἐθρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἔνα εἶχον νὰ ἐπιδείξω. Δὲν εἶχον ἐφόδια κοσμικά. Ἔνα εἶχον ἐφόδιον: Τὴν ἀρετὴν. Τὴν ἀρετὴν, τὴν ὁποῖαν πατρόθεν καὶ μητρόθεν ἐδιδάχθην καὶ ὅπου καὶ ἂν ὑπηρέτησα, εἴτε στῆ Ροῦμέλῃ τὴν λεβεντογέννη, εἴτε στὰς Ἀθήνας, εἴτε στὰ κατακαμένα Καλάβρυτα, εἴτε ἐδῶ, στὴν πόλιν τοῦ Πατρώου, ὡς πρόγραμμα καὶ ἐγκόλιον τῆς ζωῆς μου εἶχον. Καὶ τώρα ποὺ σὰς βλέπω συγκεντρωμένους, διὰ νὰ πᾶτε τὴν χάριν καὶ εδλογίαν μου, αὐτὸ ἔχω, γονεῖς, πατέρες καὶ μητέρες, νὰ σὰς εἴπω: Τὰ τέκνα σας παιδεύετε ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου.

Καὶ τὸ πρῶτιστον, τὸ ὁποῖον ὡς ἐφόδιον τῆς ζωῆς τῶν τέκνων σας νὰ δίδετε, πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀρετὴ, ὁ σεβασμὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου νόμου.

Τώρα, ἀναλαμβάνων ὑψηλὰ καθήκοντα καὶ καθιστάμενος ἐπόπτης ἐφ' ὅλων τῶν ἀπασχολούντων τὴν Ἐκκλησίαν ζητημάτων, θὰ καταβάλω κάθε προσπάθειαν, ἵνα ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς προσδοκίας καὶ τῶν ψηφισάντων με, ἀλλὰ καὶ ὕμῶν τῶν πνευματικῶν μου τέκνων.

Ἐνὸς ἐστὶ χρεῖα. Ἀρετῆς. Καὶ τὴν Ἀρετὴν θὰ τὴν μεταδώσω ὁ κληρὸς, ὁ ἡθικὸς καὶ μορφωμένος, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστά, ὅπως ἐτόνισα καὶ εἰς τοὺς ἀρμοδίους καὶ τὸ ἀπεδέχθησαν, ἔχει ἀνάγκην καὶ οἰκονομικῆς ἐξυψώσεως.

Τότε ὁ ποιμὴν, ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ ποιμὴν ὁ ἐνάρετος καὶ μορφωμένος, θὰ γνωρίζῃ καλῶς τὰ πρόβατα, θὰ κατονομάζῃ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν θλίψιν θὰ εἶναι παράπλευρος, ἵνα δοξάσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Ὅπως εἶπον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον μου, ἡ κρίσις, ἡ μαστίχουσα σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα, δὲν εἶναι οἰκονομικὴ ἢ ὀλική, εἶναι ἡθικὴ. Καὶ τὴν ἡθικὴν κρίσιν πρέπει νὰ τὴν ἀντιπαρέλθωμν, δίδοντες ὅλοι, μεγάλοι καὶ μικροί, τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς τοὺς ἐπιγόνους. Σεῖς, παιδιὰ μου εδλογημένα, ἀνῆκετε σὲ Ἱστορικὴν Μητρόπολιν, σὲ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Σεῖς διακρίνεσθε διὰ τὴν εδσέβειαν, τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀρετὴν. Προσπαθήσατε νὰ τὴν ἐπαυξήσητε καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι πλουσία ἐφ' ὕμᾶς. Ἀμήν».

Ἀκολουθῶς ἡ Α. Μακαριότης μετέβη δι' αὐτοκινήτου εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον, ἔνθα ἐδέχθη

τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν πιστῶν, οἵτινες προσήλθον διὰ νὰ ἀσπασθοῦν τὴν δεξιάν του.

Τὴν ἐπαύριον, 17ην Αὐγούστου, μετέβη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου καὶ προσεκύνησε τὴν λειψανοθήκην τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἐπεθεώρησε δὲ καὶ τὰς ἐκτελουμένας ἐργασίας τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου περικαλλοῦς ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐδέχθη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ πολλοὺς χριστιανούς.

Τὴν Κυρ.ακὴν, 19ην τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Θεόκλητος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Πατρῶν, τὴν δὲ ἐπαύριον 20ην Αὐγούστου ἀνεχώρησεν ἐν μέσῳ ζωηρῶν καὶ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ τῶν Πατρῶν, ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀντιοχείας, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἀλέξανδρος παρεκάλεσεν ἐγγράφως τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλεπίου κ. Ἡλίαν, ὅπως, μέχρις ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας αὐτοῦ, ἀνχλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὁ Σεβ. Μητρ. Χαλεπίου ἐζήτησε καὶ τὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τῆς Ἱ. Σννοδου.

— Ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας κ. Ἀντώνιος Μπασίρ ἐπανεξέδωκε τὸ θρησκευτικὸν περιοδικὸν «Λόγος» εἰς ἀραβικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κροντίσης καὶ Κολόμνας κ. Νικόλαος, διευθύνων τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Γραφεῖον τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἐπεσκέφθη τοὺς ἐν Φιλλανδίᾳ Χριστιανούς Ὀρθοδόξους.

— Ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ρώσος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δημήτριος πρόεβη εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ πρῶτου Ἰάπωνος ἱερέως αἰδέσ. Π. Σαγιαμά.

— Τὸ τεῦχος τοῦ Ἀπριλίου 1957 τοῦ ἐπισήμου ὄργανου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας «Ζουρνάλ», τὸ ὁποῖον ἄρτι ἐλήφθη, τυγχάνει λίαν πλούσιον εἰς περιεχόμενον. Εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ δημοσιεύονται σὺν τοῖς ἄλλοις τὰ ἑξῆς:

1) Τὸ ἐπὶ ταῖς ἀγίαις ἑορταῖς τοῦ Πάσχα μῆνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου πρὸς τὰ τέκνα τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

2) Ἡ ἀπὸ τῆς 2ης Μαρτίου 1957 ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅπως Ρώσοι μοναχοί, ἕως δέκα τὸν ἀριθμὸν, μεταβῶν καὶ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει μονὴν τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος.

3) Τὰ κείμενα τῶν ἀνταλλαγιστῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ τοῦ Μητροπολίτου Κροντίσης καὶ Κολόμνας κ. Νικόλαου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Σουδάν κ. Παχωμίου περὶ ἀποκαταστάσεως ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σουδάν.

4) Ἀρθρον τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μ. Ρογκοζίν, ὁ ὁποῖος καλεῖ τοὺς ἐν διασπορᾷ κληρικούς καὶ λαϊκοὺς συμπατριώτας του νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς των Ἐκκλησίας. Ὁ συντάκτης τοῦ ἀρθρου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρωσίαν τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον κατόπιν 35ετοῦς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐν Κίνα Ρωσικὴν πνευματικὴν Ἀποστολήν.

5) Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου, προέδρου τῆς παρὰ τῇ Ἱερᾷ Σννόδῳ συσταθείσης Ἐπιτροπῆς πρὸς ρύθμισιν τῶν εἰς τὴν κατ' ἑτος σύνταξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ τῶν τελετουργικῶν ὁδηγιῶν ἀναφερομένων ζητημάτων πρὸς

του τρόπου της διεξαγωγής των ακολουθιών των Ρώσων Αγίων.

6) Διάφορα επιστημονικά άρθρα θεολογικού περιεχομένου.

7) Βιογραφικόν σημείωμα περί του Πατριάρχου 'Ιεροσολύμων κ. Βενεδίκτου και έκτενης περιγραφή της τελετής της ένθρονίσεώς του.

Τό επίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἀναδημοσιεύει ἐν περιλήψει τό εἰς τήν «'Εκκλησίαν» (φύλλον 1 Φεβρουαρίου 1957) δημοσιευθέν ἄρθρον περί τοῦ μοναχισμοῦ τῆς Αἰθιοπίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Τό επίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας «Γκλάσνικ» δημοσιεύει εἰς τό τεῦχος τοῦ 'Ιουνίου 1957 σύντομον ἀνακοινωθέν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας τῆς Σερβικῆς 'Εκκλησίας, ἥτις συνήλθεν εἰς Βελιγράδιον ἀπὸ 19·30 Μαΐου ἕ.ξ. Κατὰ τὴν ἐφετερινὴν συνεδρίαν τῆς ἡ Σύνόδος τῆς 'Ιεραρχίας ἠσχολήθη—λέγει τό ἀνακοινωθέν—μέ διάφορα ζητήματα νομοθετικῆς, διοικητικῆς, οικονομικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς φύσεως. Ἡ Σύνδος ἔδωκεν ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὰ ζητήματα τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν, τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου, τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς 'Εκκλησίας καὶ ἰδίᾳ εἰς τό ζήτημα τῆς διευθετήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων εἰς τὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν τῆς Μακεδονίας.

Ἡ Σύνδος τῆς 'Ιεραρχίας ἐξέλεξε καὶ δύο νέα μέλη τῆς Διαρκοῦς Συνόδου, ἡ ὁποία διὰ τό ἔτος 1957/58 θά ἔχη τὴν ἐξῆς σύνθεσιν: Πρόεδρος ἡ Ἀυτοῦ 'Αγίου τῆς Πατριαρχίας τῶν Σέρβων κ. Βικέντιος, μέλη δὲ ὁ Μητροπολίτης Σαραγιέβου κ. Νεκτάριος, ὁ Ἐπίσκοπος Μπρατισέβου κ. Χρυσόστομος, ὁ Ἐπίσκοπος Πάκρατς κ. Αἰμιλιανός καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ζβορνίκου καὶ Τοῦγλας κ. Λογγίνος.

—Τό περιοδικόν «Γκλάσνικ» δημοσιεύει εἰς τό ἴδιον τεῦχος τὸν ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας τὴν 28ην Μαΐου ἕ.ξ. ψηφισθέντα Κανονισμὸν περὶ τῶν τίτλων, τῶν τιμητικῶν διακρίσεων καὶ τῶν πρεσβειῶν τῶν κληρικῶν. Ὁ Κανονισμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 13 ἄρθρα.

—Κατὰ σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς 'Ιεράς Συνόδου, ἐκάστη τῶν 'Ιερατικῶν Σχολῶν τοῦ Βελιγραδίου καὶ τῆς Πρεγρένης θά δεχθῆ ἑφέτος εἰς τὴν α' τάξιν 25 μαθητὰς κατόπιν διαγωνισμοῦ.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ «Ρωμαῖος Παρατηρητής» (L' Osservatore Romano), — ὅστις εἶναι ἡμιεπίσημον δημοσιογραφικόν ὄργανον τῆς 'Αγίας Ἐδρας — εἰς ἄρθρον αὐτοῦ διαψεύδει κατηγορηματικῶς τὰ ὑπὸ τῶν «Τάιμς» τῆς Ἀμερικῆς δημοσιευθέντα περὶ δῆθεν ὑπογραφίσεως συμφωνίας μεταξύ τῆς Καθολικῆς 'Εκκλησίας τῆς Οὐγγαρίας καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος τοῦ Καντάρ μετὴν ἔγκρισιν τῆς 'Αγίας Ἐδρας. «Ἐν Οὐγγαρίᾳ — προσθέτει — ἡ καταπίεσις τῶν Καθολικῶν ἐντείνεται, τοῦτο δὲ εἶναι δυστυχῶς τό μόνον γεγονός».

—Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου ἐπέτρεψε εἰς τὸν Σεβ. Λάς, Καθολικὸν Βοηθὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Ζάγκρεμπ, νὰ μεταβῆ εἰς Ρώμην, ἵνα μετὰσχῆ τῶν ἐργασιῶν ἀγιωνυμίας τοῦ Μακαρίου Νικολάου Ταβγκλι, Φραγκισκανοῦ Μοναχοῦ, ὑποστάντος μαρτυρικῶν θάνατον εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα.

—Ἐσχάτως συνεκροτήθη ἐν Μπορντῶ τῆς Γαλλίας ἡ «Κοινωνικὴ Ἑβδομάς», κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐμελετήθη «ἡ κατάστασις καὶ τό μέλλον τῆς Οἰκογενείας ἐν Γαλλίᾳ».

—Διὰ σχετικοῦ «ἀποστολικοῦ διατάγματος» ἰδρύθη Ἐξαρχία τοῦ «Βυζαντινοῦ λειτουργικοῦ τύπου» διὰ

τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ διαμένοντος Ρουθῆνους. Ὡς ἑξαρχος διορίσθη ὁ Σεβ. Γκόντφρεῦ, Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Οὐεστμίνστερ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ ἔτησιᾶ συνδιάσκεψις τῆς 90μελοῦς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐγένετο τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ ἐν Yale τῆς Ἀμερικῆς Πανεπιστημίου.

Κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην ἀνεγνώσθησαν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐκθέσεις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν Dr. Visser't Hooft καὶ τῆς 12μελοῦς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις συνεδρίασα ἀπὸ 28 μέχρι 30 Ἰουλίου ἀφ' ἑνὸς ἐξήτασε τὴν δρᾶσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐσημείωσεν ὀρισμένα γεγονότα, ἅτινα δέον νὰ προσελκύσουν τὴν προσοχὴν τοῦ συμβουλίου τούτου.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν εἰς τό ζήτημα τῆς ἐπιδεινώσεως τῶν σχέσεων μεταξύ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Γερμανίᾳ, ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῆς διὰ τὰς ἐναντίον τοῦ ἐπισκόπου Dr. Dibelius ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμόν αὐτῆς διὰ τὴν σταθερότητα, μεθ' ἧς ὁ ἐπίσκοπος οὗτος ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τό ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐτόνισεν, ὅτι τοῦτο δέον νὰ τύχῃ πάσης ἠθικῆς ἀρωγῆς ἐκ μέρους τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὡσαύτως κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεφέρθη, ὅτι ἡ συνάντησις τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Πατριάρχου Μόσχας.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Καθ' ἃ ἀναγράφει τό ἐν Γενεύῃ ἐκδιδόμενον Δελτίον Πληροφοριῶν τῆς «Οἰκουμενικῆς Ὑπηρεσίας Τύπου», ἡ Γενικὴ Σύνδος τῆς «Μετερρυθμισμένης Ἐκκλησίας» τῶν Κάτω Χωρῶν ἀπεφάσισεν ὅπως, ὑπὸ ὀρισμένας προϋποθέσεις, χορηγῆται καὶ εἰς γυναῖκας τό ἀξίωμα τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τοῦ διάκονου.

—Ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ φιλέλληνος ἱερέως κ. Arno Pagel συνεκροτήθη ἐν Kiel τῆς Γερμανίας τό Ἐτήσιον Συνέδριον τῶν Γερμανικῶν «Συνδέσμων Νεολαίας διὰ τὸν ἀποφασιστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν Χριστιανισμόν» («Jugendbünde für entschiedenes Christentum»). Τό κύριον θέμα τοῦ Συνεδρίου τούτου, εἰς τό ὁποῖον ἔλαβον μέρος 7.000 νέων καὶ νεανίδων, ἦτο «ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν» («du gehörst Gott»). Τὰ τρία ἐπὶ μέρους θέματα τοῦ Συνεδρίου ἦσαν τὰ ἐξῆς: α) «Τὸ σῶμά σου ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν». β) «Δὲν ἀνήκει εἰς τὸν κόσμον». γ) «Ὁ Θεὸς πρέπει νὰ σέ ὀδηγῆ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καθ' ἃ πληροφορεῖ ἡμᾶς τό ἐν Γενεύῃ ἐκδιδόμενον Δελτίον τῆς «Οἰκουμενικῆς Ὑπηρεσίας Τύπου» (Ecumenical Press Service) αἱ ἀνὰ τὴν βόρειον Γερμανίαν ἐγκατεσπαρμένα Ὁρθόδοξοι κοινότητες συνεκρότησαν προσφάτως ἐν Schleswig ἐν ὀρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον («Orthodox Kirchentag»).

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρὸς τὸν Ἀρχιμ. Θεόκλητον Καντάρην
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε, ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἡμῶν, ἐνεργοῦν-
τος ὡς ἀνακριτοῦ, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 230/14.5.57 ἐντολῆς
τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ὁδοῦ Βουλιαγμένης, τὴν 22αν
Ἰαννουαρίου ἐ.ξ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 9ην. π.μ., ἵνα
ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀποδιδόμενων σοι κατηγοριῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Αὐγούστου 1957

Ὁ Ἀνακριτὴς
Ἀρχιμ. Δημήτριος Παναγιωτόπουλος

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 46 τοῦ
Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς ἐτρο-
ποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διαταγμά-
των, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων
διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀθη-
νῶν (Μητροπόλεως) ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως ἑνὸς τακτι-
κοῦ ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι
τὴν ἐφημερικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ
Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας διακηρύξεως ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ»
ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα πιστοποιητικὰ διὰ τὰ πε-
ρατέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12η Αὐγούστου 1957

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 46 τοῦ
Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων ὡς ἐτρο-
ποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διαταγμάτων,
προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν
πλήρωσιν ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως ἑνὸς τακτικοῦ Ἐφημε-
ρίου ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς, α) ἀγίου Παντελεήμονος - Ἀχαρ-
νῶν, β) ἀγίου Νικολάου Φιλοπάππου, γ) Μεταμορφώσεως
Σωτήρος Καλλιθέας, δ) Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Αἰγάλεω
καὶ ε) ἀγίου Βασιλείου - Πειραιῶς, καλοῦμεν τοὺς βουλομέ-
νους νὰ καταλάβωσι τὰς ἐφημεριακάς ταύτας θέσεις καὶ ἔχον-
τας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς
μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας διακηρύξεως ἐν
τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα πιστο-
ποιητικὰ διὰ τὰ περατέρω. Τὸ πρῶτιστον ἔσται τὸ πτυ-
χίον τῆς Θεολογίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Φλωρίνης, Ἀλμωπίας καὶ Ἑορδαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46, 47 καὶ 48
τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ὡς
καὶ τὴν § 2 τοῦ ἀρθρου 50 τῆς κωδικοποιηθείσης Ἑνοριακῆς
Νομοθεσίας καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν
ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κάτωθι κενῶν Ἐφημεριακῶν
θέσεων: 1) Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου τῆς ἐνορίας
τοῦ χωρίου Σκοποῦ-Φλωρίνης, 2) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου
τῆς ἐνορίας Ἀετοχωρίου-Ἀλμωπίας καὶ 3) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ.
Ἀθανασίου τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Μεσσησιαίου-Φλωρίνης,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου
ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω ἐφημε-
ριακῶν θέσεων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ τῶν, προκειμένου νὰ προβῶ-
μεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων.

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 10η Ἰουλίου 1957

† Ὁ Φλωρίνης, Ἀλμωπίας καὶ Ἑορδαίας Βασίλειος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Φλωρίνης, Ἀλμωπίας καὶ Ἑορδαίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 ἔδαφ. 3
καὶ 47 ἔδαφ. 2 παράγραφος γ' καὶ δ' τοῦ Α. Ν. 2.200/
1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς ἐτροποποιήθη
διὰ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 807/1945 καὶ τῆς παραγρα-
φου 2 τοῦ ἀρθρου 50 τῆς κωδικοποιηθείσης Ἑνοριακῆς Νο-
μοθεσίας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ
ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὴν
θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῶν ἐξῆς Ἑνοριῶν:

1ον) «Ἀγίου Γεωργίου» πόλεως Φλωρίνης, 2ον) «Ἀγίας
Τριάδος» πόλεως Πτολεμαίδος, 3ον) «Ἀγίου Στεφάνου» πό-
λεως Πτολεμαίδος καὶ 4ον) «Ἀγίου Ἀθανασίου» Ξυνοῦ-Νε-
ροῦ Ἀμυνταίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως
τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ
ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ ἐγ-
γραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς
ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὰς ὡς ἄνω Ἑνορίας.

Ἐν Φλωρίνῃ τῇ 2α Αὐγούστου 1957

Ὁ Φλωρίνης—Ἀλμωπίας καὶ Ἑορδαίας Βασίλειος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας

Προκειμένου νὰ πληρωθῇ ἡ θέσις τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ
Ἱεροῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Δομνίτης - Εὐρυτα-
νίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν
ταύτην, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 17η Ἰουλίου 1957

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Χριστόφορος.

Προκειμένου νὰ πληρωθῇ ἡ θέσις τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ
Ἱεροῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου Φειδακίων - Εὐ-
ρυτανίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν
θέσιν ταύτην, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 17 Ἰουλίου 1957

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Χριστόφορος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 καὶ 47
§ 1 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων»,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα
προσόντα ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τα-
κτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς
Ἐπταλόφου Θεσσαλονίκης, ἵνα ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μη-
νὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας, σχετικὴν αἴτησιν,
προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς
πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονικῇ τῇ 20ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46, 47 καὶ 63
τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων»,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νό-
μιμα προσόντα, ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν δ ι α κ ο ν ι κ ῆ ν
θέσιν τακτικοῦ διακόνου τῆς ἐνορίας Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως
Θεοτόκου (Νέας Παναγίας) Θεσσαλονίκης, ἵνα ὑποβάλλωσιν
ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας σχε-
τικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν,
προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς
πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς διακονικῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονικῇ τῇ 20ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 καὶ 63
τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων»,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νό-
μιμα προσόντα ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν δ ι α κ ο ν ι κ ῆ ν
θέσιν τακτικοῦ διακόνου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας
Ἀχειροποιήτου Θεσσαλονίκης, ἵνα ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς
μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας σχετικὴν αἴτησιν

μετά των απαιτούμενων δικαιολογητικών, προκειμένου να προβώμεν εις ανακήρυξιν υποψηφίων προς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς Διακοιτικῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22ῃ Ἰουλίου 1957.

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 § 1 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας Χαλκῆων Θεσσαλονίκης, ἵνα ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν απαιτούμενων δικαιολογητικῶν, προκειμένου νὰ προβώμεν εις ἀνακήρυξιν υποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 13ῃ Αὐγούστου 1957

† Ὁ Θεσσαλονίκης Παντελεήμων.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβώμεν εις τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Κατερίνῃ, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ κεκτημένους τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενων πιστοποιητικῶν πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 22ῃ Αὐγούστου 1957

† Ὁ Κίτρους Βαρνάβας.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβώμεν εις τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων: α) Ἁγίου Γεωργίου ἐν Νέῳ Κεραμιδίῳ, β) Ἁγίου Δημητρίου ἐν Νεοκαισαρείᾳ, γ) Ἁγίας Φωτεινῆς ἐν Παραλίᾳ, δ) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Μηλιάδι καὶ ε) Ἁγίου Νικολάου ἐν Λειβαδίᾳ (Βουλτιστιῆ), καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ κεκτημένους τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενων πιστοποιητικῶν πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 25ῃ Αὐγούστου 1957

† Ὁ Κίτρους Βαρνάβας.

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 46 τοῦ Α. Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν χηρεύουσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Παληουρίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου ἵνα προβώμεν εις ἀνακήρυξιν υποψηφίων διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐνορίαν.

Ἐν Καρδίτῃ τῇ 16ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κύριλλος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Θήρας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2200/40 περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ ἐφημερίων προκειμένου νὰ προβώμεν εις τὴν ἀνακήρυξιν υποψηφίου ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου Ἐμπορείου Θήρας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον, ὑποβάλωσι τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ πιστοποιητικὰ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητρόπολιν.

Ἐν Θήρᾳ τῇ 7ῃ Αὐγούστου 1957

† Ὁ Θήρας Γεώργιος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλοακαρνανίας

Προκειμένου νὰ προβώμεν εις τὴν ἀνακήρυξιν υποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων 1) τοῦ ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι» καὶ 2) τοῦ ἐν Νεροχωρίῳ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγιος Ἀθανάσιος» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 47 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «περὶ Ἱερῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 16 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 586/1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2200/40» ὀριζόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ πιστοποιητικά.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 3 Αὐγούστου 1957

Ἐντολῇ Σεβ. Μητροπολίτου

Ὁ Πρωτοσύγκελλος

Ἀρχιμ. Κωνσταντῖνος Πούλος

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

Προκειμένου νὰ προβώμεν εις τὴν ἀνακήρυξιν υποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν ἐν Νεοχωρίῳ ἐνοριακοῦ Ναοῦ τοῦ «Ἁγίου Παύλου» καὶ ἐν Θεισοῶ «Κοιμ. Θεοτόκου» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 47 τοῦ Α. Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 807/45 ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου πιστοποιητικά.

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 15ῃ Ἰουλίου 1957

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Δαμασκηνός.

ἘΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ὁ Κασσανδρείας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Κ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Θεοδοσίου Σπεράντσα, Θεόκλητος ὁ Βος.

Τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Ἐγκαταστάσεως τοῦ Νέου Πρωθυεράρχου.

Ὁ Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Τὰ Εἰρηνικὰ Γράμματα τῆς Α. Μακαριότητος.

Τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐνθρονίσιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ πρώτη συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Μητρ. Μεσσηνίας Πολυκάρπου (†) Αἱ παραβολαὶ τῶν ταλάντων καὶ δέκα παρθένων (Β').

Σάββα Ἀγουρίδου, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Χριστιανισμὸς καὶ Πολιτισμὸς.

Ἰωάννου Παπαζαχαρίου, Ἀράματα παιδιῶν εἰσαγομένων ἐντὸς Ἱδρυμάτων καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς των ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης (Συνέχεια).

Παρατηρήσεων Στήλη.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Προκηρύξεις ἐκλογῆς Ἱερῶν.

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΡΟΥΤΣΗΣ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις, Ἰαοῦ 1.